

AALBORG
UNIVERSITET

STUDENTERRAPPORT

When less is more: The road to the National Hockey League for a collection of Danish athletes

Kandidatspeciale af Anders Aggerholm og Daniel Kim Schack Bendorff

Vejleder: Niels Nygaard Ros-sing og bivejleder: Christian Meedom Wrang

11. semester idræt med side-fag i historie

Afleveringsdato: 04-01/2021

Titel: When less is more: The road to the National Hockey League for a collection of Danish athletes

Projektperiode: 01. september – 04. januar

ECTS-point: 30

Vejleder: Niels Nygaard Rossing

Bivejleder: Christian Meedom Wrang

Projektgruppe: 20gr10601

Anders Aggerholm

Anders Aggerholm (20143532)

Daniel Bendorff

Daniel Kim Schack Bendorff (20156274)

Oplag: 1

Antal sider: 88 sider

Antal anslag (inkl. Mellemrum): 199.259 tegn

Bilag: 156 sider

SYNOPSIS

Formålet med dette casestudie var at undersøge, hvilke betingelser gennem barn- og ungdommen, som kunne forklare udviklingen af fem NHL-spillere fra årgang 89. Der blev anlagt kvalitativ metode, og foretaget semi-strukturerede interviews. For at støtte vores fund blev der anvendt et framework af Côté et al. (2020). Resultaterne indikerer, at spillerne voksede op i en tid, hvor dansk ishockey var i fremgang, hvilket påvirkede alle dele af sporten. Gennem spillernes barndom har de været omgivet af stærke familiære relationer, som blev udtrykt gennem familien og samfundet i ishockeyklubben. Trænerne har gjort det muligt for spillerne at trives i et begrænset træningsmiljø ved at lade dem spille opad, og spille enormt mange kampe. De svenske hockeygymnasier har yderligere udviklet spillerne, og står som en vigtig mellemstation til NHL.

Ved at underskrive dette dokument bekræfter hvert enkelt gruppemedlem, at alle har deltaget lige i projektarbejdet og at alle således hæfter kollektivt for rapportens indhold.

Forord

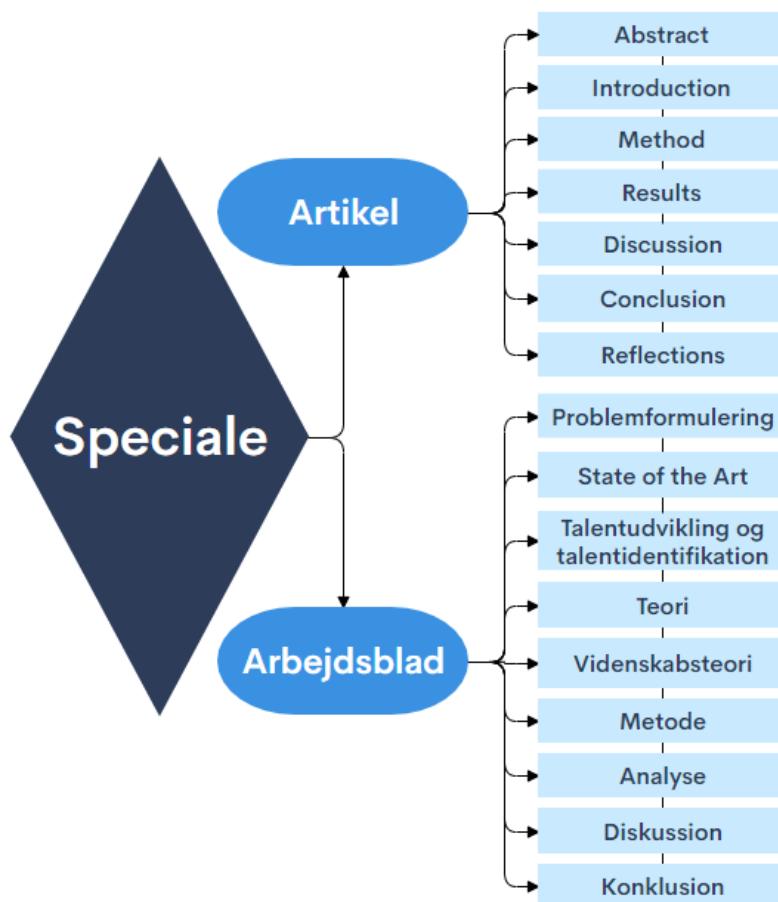
Dette speciale er udarbejdet af Anders Wirth Aggerholm og Daniel Kim Schack Bendorff, som begge er tofags-studerende ved sundhedsvidenskabelige fakultet på Aalborg Universitet med sidefag i historie og hovedfag i idræt. Specialet er udarbejdet i efterårssemestret, og omhandler talentudvikling i barndomsårene. I nærværende speciale er der undersøgt hvilke betingelser, der har været til stede for udviklingen af fire danske NHL-spillere fra årgang 89. Til at undersøge problemformuleringen, har vi anlagt en kvalitativ metode, hvor der gennem semistrukturerede interviews, er spurtet retrospektivt ind til deres tid før de blev professionelle. Specialet henvender sig fortrinsvis til fagkyndige inden for talentudvikling, hvor fundene i indeværende case kan bidrage med at beskrive, hvilke betingelser som har været afgørende for en række NHL-spillere i en bestemt kontekst. Derudover retter fundene sig også til Dansk Ishockey Union, da denne viden kan bidrage med at beskrive hvad der har fungeret for en række ishockeyspillere som har nået til NHL, og derudaf fungere som en mulig inspirationskilde. Sluteligt retter dette speciale sig til alle, som interesserer sig for talentudvikling og ishockey, som gerne vil vide mere om hvad årgang 89 har gjort for at komme til NHL.

Vi vil gerne rette en stor tak til vores vejleder Niels Nygaard Rossing, og vores bivejleder Christian Meedom Wrang. De har bidraget med god, kyndig og lærerig vejledning gennem hele specialeperioden. Stor tak til Simon Dalsgaard for at bidrage med viden om ishockey, kontakt til spillerne og casen, som han har stort kendskab til. Endvidere en kæmpe tak til Luc Martin for at bidrage med kyndig feedback til vores artikel. Stor tak også til Jean Côté & tilhørende Ph.D studerende mv. for at tage sig tid til at agere som oppositionsgruppe og give feedback. Sluteligt en stor tak til Olaf Eller, som også har bidraget med at facilitere kontakt til indeværende case, og Ulrik Larsen som har stillet sin hjælp til rådighed.

For os specialestuderende, har denne projektperiode bidraget med en lærerig proces, hvor vi har fået stor indsigt i feltet om talentudvikling og ishockey, som vi ikke havde meget erfaring med forinden. Endvidere har vi opnået mere erfaring med at arbejde med kvalitativ metode, hvilket har været en frugtbar proces, da vi har udvidet vores forståelse af at arbejde kvalitativt og agere interviewere.

Læsevejledning

I dette afsnit præsenteres specialets opbygning, som skal bidrage med at skabe struktur og gøre det overskueligt at læse projektet. Vi anbefaler at læse artiklen først, da denne er hovedproduktet og den kondenserede udgave af vores speciale. I vores arbejdsblade fremgår det bagvedliggende arbejde, som er nødvendigt for at forstå ræsonnementet for dette speciale, herunder teori og talentudvikling, hvor vi forsøger at skrive os ind i feltet. Afsnit som fremgår i både artikel og arbejdsblad kan undlades, da disse indeholder samme budskab, men adskiller sig fra hinanden i længde og sprog. I indholdsfortegnelsen er der angivet kapitler og underafsnit i numerisk rækkefølge, startende fra 1. Derefter anføres henvisninger som følgende: kapitel x, afsnit x.x, og underafsnit x.x.x samt bilag som (jf. bilag x).

Der er anvendt APA-norm referencemetode, hvor kildehenvisningerne angives som følgende: forfatter(e) (efternavn, udgivelsesår), to forfattere (efternavn & etternavn, udgivelsesår) og tre forfattere

eller mere (efternavn et al., udgivelsesår). Internetsider angives som fornævnte med forfattere (efternavn, udgivelsesår). Hvis forfatteren har udgivet flere ting, og der skal anvendes samme henvisning, anvendes en alfabetisk notits. Denne fremgår i kronologisk rækkefølge, angivet efter udgivelsesår (efternavn, udgivelsesår (a)). I litteraturlisten vil henvisningen fremgå alfabetisk (efternavn, fornavnets initialer, udgivelsesår etc.)

Indhold

Artikel.....	8
1 Abstract.....	8
2 Introduction	9
2.1 Context	10
2.2 The Case	10
3 Methods	10
3.1 Research Design	10
3.2 Procedure	11
3.3 Interviewguide.....	11
3.4 Analysis	12
3.5 Qualitative Rigour	12
4 Results	13
4.1 Appropriate Settings	13
4.1.1 Danish ice hockey on the rise.....	13
4.1.2 Ice in the Blood.....	14
4.1.3 Volunteering Parents	15
4.1.4 Clubs as secondary families	15
4.1.5 Frölunda, an NHL-stopover	16
4.1.6 All or Nothing.....	18
4.2 Personal Engagement in Activities	19
4.2.1 From sampling and play to match-playing and deliberate practice	19
4.2.2 Playing up.....	20
4.3 Quality Social Dynamics	21
4.3.1 The coach creates the path to success.....	21
4.3.2 Only room for the best.....	21
5 Discussion.....	23
5.1 A creative training environment – from barriers to good conditions	23
5.2 A steppingstone to the NHL	24
5.3 All or nothing.....	25
6 Conclusion	27
7 Reflections	28
8 References.....	29
Arbejdsblade.....	31

1 Problemformulering	31
2 State of the Art	31
3 Talentudvikling	39
4 Teori.....	44
4.1 Condition-focused approach	44
4.2 Personal Assets Framework	46
5 Videnskabsteori.....	49
6 Metode	51
6.1 Case	51
6.2 Præsentation af casen	51
6.3 Semistrukturerede Interviews.....	52
6.4 Interviewguide.....	53
6.5 Transskription	54
6.6 Etiske overvejelser.....	55
6.7 Metodekritik	55
6.8 Analysestrategi	56
7 Analyse	58
7.1 En tematisk analyse indlejret i PAF	58
7.2 Appropriate Settings	59
7.2.1 Et sportsmiljø i fremgang	59
7.2.2 Ishockey ligger til familien.....	61
7.2.3 Forældrenes frivillighed og selvopofrelse.....	62
7.2.4 En sekundær familie	63
7.2.5 Frölunda, an NHL-stepover	64
7.3 Personal Engagement in Activities	66
7.3.1 Fra sampling og leg til kampe og målrettet træning	66
7.3.2 Træne og spille opad.....	68
7.4 Quality Social Dynamics	69
7.4.1 Trænerernes indflydelse	69
7.4.2 Ligesindede at spille og udvikle sig med	70
7.4.3 All or Nothing.....	72
7.5 Opsummering	73
8 Diskussion.....	75
8.1 Et kreativt træningsmiljø – fra barrierer til gode betingelser.....	75

8.2 Mikro- og makrokontekstens indflydelse - en mellemstation mod NHL.....	76
8.3 All or nothing.....	78
9 Konklusion.....	80
10 Perspektivering.....	81
11 Litteraturliste.....	82

Artikel

When less is more: The road to the National Hockey League for a collection of Danish athletes

1 Abstract

Research in athlete's development pathways have mostly considered whether they should sample or specialize while acknowledging the importance of the context. The purpose of this case study was to explore the conditions during childhood and adolescence that contributed to the development of five National Hockey League (NHL) -players that were born in 1989. We engaged in a qualitative approach involving semi-structured interviews, and to support our findings we employed a developmental framework. Our results demonstrated that the players grew up in a time where Danish ice hockey prospered, which affected all parts of the ice hockey community. Throughout their childhood they were surrounded by strong familiar relations in terms of family and ice hockey community. The coaches made it possible for the players to thrive in a limited developmental environment by letting them train upward and play many matches. The Swedish hockey gymnasium provided a rich environment for development and served as an intermediate station prior to the NHL. To summarize, the players took advantage of any given opportunity combined with a growing ice hockey environment. This study contributes with deep insight into the conditions of a collection of Danish NHL-players born in 1989.

Keywords: talent development, ice hockey, conditions, personal assets framework, youth athlete

2 Introduction

Worldwide there has been a growing emphasis on developing talents at an early age with an anticipation that it will result in later elite performance (Côté & Hancock, 2016). Within the field of developmental pathways, the literature is divided between recommending youth to specialize early or late (Ford & Williams, 2017; Côté, Baker & Abernethy, 2007). Early specialization is characterized by early entry and participation in the primary sport during childhood, starting in a talent development programme and engaging mainly in the primary sport (Ford & Williams, 2017). Late specialization is characterized by sampling sports through childhood (5-12 years) with a delayed or late entry into a single primary sport in adolescence (Côté, Baker & Abernethy, 2007).

A lot of the literature emphasizes, how an early specialization results in injuries or burnout (Wall & Côté, 2007; Côté & Hancock, 2016), but still has to face the issue of getting the athletes to accumulating sufficient hours of deliberate practice to reach international performance (Ford & Williams, 2017; Côté, Baker & Abernethy, 2007). Regardless of the trajectory, the road to becoming a world class athlete is blurred, and can rarely be generalized across every athlete. This focus on different developmental paths seems to have dominated the field, with a lesser emphasis on other aspects such as family, local community, birthplace or club environment for youth development which are of importance for the development of youth talents (Côté, 1999; Balish & Côté, 2014; Côté & Hancock, 2016; Rossing, 2018). Since talent is made in a dynamic interaction between the athlete and the environment, there is not one single factor that could be used to explain talent developmental (Rossing, 2018).

The literature mentions a lot of conditions, which are crucial for the players development throughout childhood and adolescence. These conditions, however, are often considered at individual level and rarely across several players. By considering more than one successful individual, it provides an opportunity to see which things are common between a group of players. This can be achieved by applying a detailed framework which moves beyond the emphasis on developmental pathways and considers it to only constitute a part of youth development. The Personal Assets Framework (PAF) was proposed by Côté et al. 2020, who mentions three equally dynamic elements: appropriate settings, quality social dynamic and personal engagement in activities.

The purpose of this case study was to investigate the conditions which led to the development of five Danish NHL-players born in 1989. By utilizing the PAF, we sought to explore conditions that have not been considered before within the context of Danish ice hockey.

2.1 Context

This study was undertaken in the context of Danish ice hockey. In Denmark there is not a strong tradition for doing winter sports, compared to countries like Sweden and Finland (Ibsen & Eichberg, 2012). Further, Denmark only has 17 ice hockey clubs, 9 elite teams and 26 arenas in total (DIU, 2020). Despite Denmark's small population (5.8 million) and lack of tradition for ice hockey, the proportion of number of registered ice hockey players to NHL players is among the highest globally (DIU, 2020). The Danish Ice Hockey Federation (DIU) emphasize balance between mass participation and elite performance (Ibsen & Seippel, 2010). In 1984 the Act on Elite Sport was enacted with a purpose of supporting elite sport but stipulated the age limitations to 15 years of age to receive financial support. In the period of 1989-2005 the first steps towards improving elite sport in Denmark were taken, which is the context within which the current case was embedded.

2.2 The Case

By considering the context of Danish ice hockey, it is noticeable how small a nation Denmark is compared to other countries. Even so, out of the 14 players who have played in the NHL, five were born in 1989. These individuals represent a unique case, in that 35% of those who have attained the NHL came from the same birthyear. This case consists of six players across three different ice hockey clubs, two which resided in the eastern part of Denmark, and one club in the western part. Four of them have been playing in NHL and two of them have been playing in the Swedish Hockey League. The fifth Danish ice hockey player did not participate in the interviews because we were unable to get in contact.

Further, the former head coach from the U18 youth national team and two parents to the NHL-players also participated. In 2008, the first player from 1989 got drafted and played his first match in the NHL. In the next five years four more players from the same year-group followed to NHL.

3 Methods

3.1 Research Design

We consider this an extreme case which can be defined as: "*to obtain information about unusual cases which can be especially successful or especially problematic in a more narrowly defined sense*" (Flyvbjerg, 2015, p. 508). The research process involved semi-structured interviews which were expected to uncover rich descriptions of participants' experiences throughout their development method (Kvale & Brinkmann, 2009). Further, we took a pragmatic stance in this case study due to our interest in practical experiences and potential implications for practice (Egholm, 2014). We were not interested in finding the true reality, but the prevailing conditions for a group of Danish

NHL-players embedded in their cultural and historical context. By relating to the pragmatic approach, we tried to solve the problems that have arisen along the way throughout this investigation, thus solving them in a pragmatic manner.

3.2 Procedure

After receiving ethical approval for the proposed research, a personal contact who was a former Danish elite ice hockey player aided with recruitment. Specifically, we requested participation from seven players who were born in 1989, two parents, and two coaches of the youth national team (head coach and assistant coach). All agreed to participate except for one player and the assistant coach, who did not respond. Given that several participants resided in countries outside of Denmark, the interviews were conducted under various circumstances. Those within the country (i.e., both parents, the coach and one player) completed the interviews in person, whereas the other five players engaged virtually (e.g. Skype, Microsoft Teams) or over the phone. The interviews lasted approximately 54 minutes ($SD = 15:59$) and were conducted between 28/09/2020 - 21/10/2020.

3.3 Interviewguide

The interview guide was inspired by the *condition-focused approach* by Richard Hackman (2012) and Personal Assets Framework by Côté et al. (2020). The *condition-focused approach* would provide knowledge on efficiency and performance in groups which were the initial focus in this study. PAF is an integrated framework that consists of three dynamic elements that helps explain immediate, short-term and long-term outcomes related to youth development in sport.

As a tool to generate detailed responses, we used follow-up questions if necessary as well as perspective questions to get a contextual and more precise description. We made three slightly different interview guides, one for the athletes, one for the parents and one for the coach.

The interview guide consisted of eight sections; one in the beginning where the participants were asked to tell us about their interest and entry into ice hockey (e.g. “can you tell us where and when your interest in ice hockey began?” and “can you tell us how and why your son started playing ice hockey?”). We simultaneously made a timeline on a piece of paper to get an overview of the athlete’s story as a youth ice hockey player. Following the first section were six sections with six different questions where each section contained a question referring to a condition in the *condition-focused approach* model and an element in PAF. To accommodate with appropriate settings “can you tell us about the clubs you’ve been playing for?” Quality Social Dynamics “can you explain how your trainer was like, and how it was like playing with your teammates?”. Personal engagement in activities was usually explained in the introduction question mentioned above or we asked more specifically “Have

you ever participated in other sports or hobbies and for how long?". Lastly, we asked if the participant had anything to add.

3.4 Analysis

A thematic analysis was applied in this project to identify, analyze and interpret meaningful patterns in the collected data (Clarke & Braun, 2016). This procedure seemed useful in contributing to the identification and organization of the narratives into overarching themes with each of their sub-themes (Clarke & Braun, 2016). After transcribing the interviews, we applied an inductive data-driven approach, where we classified the statements ad hoc in themes based on our theoretical approach. To ease this process, we utilized NVivo 12 Pro software. Later, we categorized segments of text into major and sub-themes. The result was three major themes and ten sub-themes. These themes illustrated best the conditions and included patterns that went mostly across all the players. The themes were given names according to the message of the quotes within each theme (see appendix, p. xx). Since these themes seem to be in accordance with the talent development literature, we consider *Personal Assets Framework (PAF)* from Côté et al. (2020) to provide a theoretical and contextual standpoint to our themes

3.5 Qualitative Rigour

To ensure that we complied with the conventions of qualitative rigour we established certain procedures. To obtain external validity, we made a rich and thick description throughout the project. This was ensured by describing our method in detail, so other researchers get sufficient details about the applied method. After conducting the first draft of the thematic analysis, a virtual meeting with critical friends was arranged. Here we presented our method and findings, and they acted as our critical friends by providing feedback (Handal, 1999). Finally, we tried to comply with several criteria, which consist of eight hallmarks that ensure that our case study and applied qualitative method are of high quality (Smith & McGannon, 2017). For example, to ensure *sincerity* we have been transparent with our applied methods and challenges, and self-reflecting upon our role as researchers. In addition, securing a *worthy topic* by undertaking this unique case, which is in alignment with our pragmatic stance, since the outcome of this project could have practical implications for future practice (Tracy 2010).

4 Results

4.1 Appropriate Settings

4.1.1 Danish ice hockey on the rise

In the beginning of the 1990s Denmark was a minor ice hockey nation compared to larger nations like Russia, Canada and Finland. The following two decades, Denmark evolved in international hockey, and Danish ice hockey were subject for great change culminating in 14 Danish players going to the NHL.

Figure 1: Historical timeline for Danish ice hockey compared to the development of the year group 89.

Advancing from C to A-group: From 1991-2003 several events happened in Danish ice hockey. In 1991 Denmark won the C-group for the first time which meant an advancement to the B-group. In 1997-1998 Denmark became increasingly more professionalized through expansion of the elite structural systems in several Danish ice hockey clubs. This meant a separation of amateurs and professional ice hockey players. In 2002 Denmark won the B-group which resulted in advancement to the A-group for the next world championship, which was a motivating event:

“(...) we advance to the A-group as an ice hockey nation uh, right around here while I'm still a youth player and something like that, like Danish ice hockey goes further and

there is something to look up to and you sit there and watch Danish national team hockey and Canada and Finland on TV and you get some faith and hope that, well, being an ice hockey player in Denmark actually means that you are a good ice hockey player in the world” (Laurits/player)

From 2004, the Danish government increased their influence on Team Danmark by revising the Act on Elite Sport (Skrubbeltrang, et al., 2020). The result was a larger emphasis on developing young talents, which meant a new era for Danish elite sport, but the players did not benefit from this change due to their age

Frölunda: In 2004-2005 four of the five NHL-players from the year group 89 moved to Sweden to attend hockey gymnasium. Simultaneously, they commuted back and forth between Denmark and Sweden to participate in youth national team gatherings. Meanwhile, talent development started to prosper in Denmark with the establishment of a cooperation between Team Danmark and Danish Ice Hockey Union and increasing economic resources to the ice hockey organization.

Anything is possible: In 2006 all the players from the year group 89 were gathered at a U18 world championship event in junior ice hockey (Eliteprospects, 2020). The following year Frans Nielsen (b. 1984) got his debut in the NHL as the first Danish ice hockey player ever. A few months later Jannik Hansen (b. 1986) got his debut in the NHL as the second Dane.

First over the Atlantic: In 2008 the first ice hockey player from the year group 89 got his debut in the NHL. He was drafted as number eight which is the highest draft for a Danish ice hockey player till this day.

They keep on coming: In 2009 another Danish hockey player, Peter Regin (b.1986), got his debut in the NHL as the fourth Danish ice hockey player. The second and third players from the year group 89 got their debut in the NHL in 2009-2010.

The last push from 89: In 2013 the two last players from the year group 89 got their debut in the NHL, which concluded the timespan (2008-2013) of the NHL-entries from the players in this study.

4.1.2 Ice in the Blood

Nearly all the players had their entry into ice hockey through family members. For the most part the players had parents or older siblings who had been playing ice hockey themselves thus serving as role models for the players, especially in the earlier years.

“I started playing ice hockey when I was five years old, uh and I actually did that because I come from a real ice hockey family. My older brother who is 3.5 years older he had started playing there uh and we had gotten the interest from my father who had also played ice hockey both in the best league in Denmark and on the national team at

the time and further on my grandfather has also played ice hockey uh in the league and on the national team so it was, my brother and I are third generation" (Laurits/player)

Not only had the family members been crucial in terms of getting started with ice hockey, the players had also benefited from sharing the passion for ice hockey with a close relative. The players who had siblings were always in an environment where they could develop their skills and keep their interest and passion for the sport maintained.

4.1.3 Volunteering Parents

The players described the enormous volunteering, commitment and self-sacrifice from their parents, who spent many hours supporting them and engaging in different functions on the ice hockey team, making an abnormal number of parents follow the team for many years. When the players were asked specifically about their parents' role in their development, it was clear that they had invested numerous hours of their leisure on supporting and helping.

"my parents showed up, if your parents don't show up then it doesn't work, well, it just doesn't. So, it's a huge commitment on the part of my parents to also show up and to spend entire weekends on uh driving back and forth and picking me up for training and bringing me everywhere and cooking and all these sorts of things." (Lukas/player)

The quote from above refers to the importance of parents and their engagement in youth athletes sport. This player states that it has been of utmost importance that the parents commit to their child's sport activities. This parent-participation has created comfortable environments for the players by being a part of their daily sport activities.

4.1.4 Clubs as secondary families

Ice hockey consists of a tightly knit community in Denmark due to the unique relationships expanding across generations making the clubs feel like home. Several of the players mention that the ice hockey clubs functioned as a secondary family, where everyone knew each other. Ice hockey was a joint family project, where one's siblings played together with some of the other teammates' siblings and where the parents had also previously played together.

"(...) There was like a community in the hall that made you, now, I had a brother who played on the older team, so I knew many of the older players and you knew their siblings, I played with them and knew them that way, so it was a bit like something the

families did, and it has been an important thing for making you wanting to come back to your friends who played there" (Benjamin/player)

It seems that the ice hockey clubs facilitated some unique relationships and unity across generations and families. The same player mentions that his penchant for ice hockey was culturally determined by his hometown, and that the culture from the neighboring city dictated football.

"(...) The culture in [hometown] has probably often been that in [neighboring town] you played football and in [hometown] you probably played ice hockey, it is not a huge town, so everyone was close to the hockey hall and there are some schools where most people go to school together, played hockey and um, the culture was probably just that if you were from [hometown] you played hockey in some way" (Benjamin/player).

It is interesting to note that he lived in a small town where all the citizens were close to the hockey arena and all the players went to school together. With a small proximity to the hockey club, it seems to have been dictating their engagement in the sport. Ice hockey seems to have permeated all parts of the society including the school where the sport formed many relationships on and off the ice. All players mentioned that ice hockey facilitated some social opportunities that set it apart from other sports such as football. This was among other things explained by how much time the players invested in the sport. This commitment where players spent several hours together many times a week created, according to the players, a strong cohesive team. Several of them mentioned their circle of friends consisted predominantly of teammates in the sport. One of the players mentioned: "*I did not hang out so much with my friends from school, it was always the ones from ice hockey I hung out with*" (Søren/player). With a close circle of friends consisting mainly of teammates from the hockey team, and parents who also spent several hours in the clubs, it is not surprising that the players liked hanging around at the club throughout their childhood. The families were all gathered in the clubs and therefore did not have to give up time with the family to support their children's interest, which may also explain the great volunteerism.

4.1.5 Frölunda, an NHL-stopover

Frölunda Hockey Gymnasium in Sweden appears to have facilitated opportunities in terms of creating a prosperous elite environment and personal development for the players' journey towards the NHL.

All of the players remained in their childhood club until they were roughly 15 years of age. After primary school, four out of the five players were offered positions to play in Sweden on a Hockey

Gymnasium. This meant that the players had to move to new settings which they had not been used to. In Sweden, there is a greater tradition of playing ice hockey, which is reflected by the fact that they are ranked as the fourth best ice hockey nation in the world. Compared to Denmark, Sweden had in 2018-2019 55.000 registered players compared to 5500 in Denmark (Statista, 2020; DIU, 2020).

Athletes who attend secondary education in Denmark join on different terms than regular Danish students by letting them skip some classes in return for the education to last 4 years instead of 3. Besides that, the athlete would be a member of a normal class with normal students, which seem to differ from the elite environment described by the players.

"(...) In the same building we had the elite team so there was U18 and U20 and the elite team together in, what do you say, building so we very close to these um these elite players who were some of the best in Sweden, Swedish national team players uh or players who were on the edge of the NHL, we were very close to those players like every day and saw them and the elite team play matches (...)" (Esben/player)

Being in an elite environment among elite players who were characterized as some of the best in the country, might have been able to maintain their commitment and motivate the players to develop their talent further. In Frölunda the players described a greater freedom to train in the ice hockey hall when it suited them compared to their childhood club. One of the players mentioned that the hockey gymnasium functioned as a Swedish talent factory, where there was high quality and a lot on stake, which meant that the players had to work hard to stay there. Although their commitment to ice hockey had not changed, the boys had to navigate in a whole new context without their close relationships and safety nets around them. Thus, the new environment in Frölunda was not completely foreign. One of the players mentions that prior to his own stay in Frölunda, he stayed with his earlier teammate during an internship. He got to play hockey with one of the Frölunda teams, which he states was an eyecatcher in terms of making going abroad. When all the players came to Frölunda, they had moved for themselves in small apartments, which can be characterized as a big challenge for any 15-16-year-old teenager.

"We talked about a lot of things and then we asked as parents "where, what about housing, will he be living with a family?" And then Frölunda says "live with a family? If he is going to make it through, then we might as well tell you right away that he has to do it himself and you do not live with a family here, but if there is a great need for him to live with a family, then you can just go down to Malmö, it's no problem for us. But uh, if he is going to make

it to where we think he can get, then he will be living alone, and that's how we do things here (...) (Emil/parent)

Frölunda had a clear expectation that if the Danish boys were to have a career as ice hockey players, they would have to learn to stand on their own two feet. In addition to an elite environment, Frölunda had facilitated a personal development process for the Danish players, which meant that during their time in Frölunda they had become independent.

4.1.6 All or Nothing

In the pursuit of becoming an elite ice hockey player, only one road seems possible. This was expressed through the aspects of the hockey, where choice was absent, and only hard work in ice hockey could exist. All the players put their ice hockey career above everything else, where family arrangements and education came second.

"(...) ice hockey was the most fun thing i could imagine and be enthusiastic about, so the more ice hockey the merrier for me, it is obvious that there were some other things that were put aside already from a young age, the same for my brother also, well we were not present at many family birthdays or social gatherings with my cousins or whatever it might be, really my focus was on ice hockey and we were grinding every single weekend and most weekdays also" (Laurits/player)

Throughout the interviews it became clear that ice hockey has been the focal point for a lot of the players throughout their childhood and adolescence. The parents have made it possible for the players by supporting their children emotionally, economically and logically. They have also supported their children in the possibilities to come to Sweden and play.

One of the interviewed players who didn't make it to NHL, told us that he received an ultimatum from his coach, where he had to choose between ice hockey and education. He chose his education, which resulted in him being discarded as the first choice on the team. This did not seem surprising however, and will be elaborated later in quality social dynamics, as the ice hockey culture at that time was dictating ice hockey first and everything else second.

"In highscool i was put in a dilemma by my coach at the time, there was an early practice on matchdays, where i was pulled in for a talk or whatever you call it, a day where he, he wrote 3 names and put a line and wrote mine and the 3 names were my teammates, it was that we wanted the same position ehm, and he asked what the difference was, i told him that i didn't know, but i could just tell that there was a line, so he would hopefully tell me, he said,

well he thought i was the best player, it was me whose name was under the line, but the 3 others attended morning practice on matchdays, so it was them who he would prioritize, so when i was 17 years and went to highschool and ice hockey meant everything to me, so i was put in the dilemma that i wouldn't, he told me indirectly that he wouldn't select the best team, but he selects the team who chooses to focus ehm or takes their time to show up at morning practice on matchdays ehm, and i had written in my contract that i couldn't attend morning practice because i attended school as well" (Laurits/spiller).

The choice of choosing education first has obviously had comprehensive consequences for the players further sports career. There seemed to be an expectation from the coach, which were beneficial for those players, who could live up to his expectation, while it hampered those players who couldn't. It seemed as a necessity within the sport environment that it was expected to prioritize ice hockey above everything else.

4.2 Personal Engagement in Activities

4.2.1 From sampling and play to match-playing and deliberate practice

Early on in sport experience, the players described the emphasis on fun and play. At an early age around 10, the players were committed hockey players with deliberate practice and an immense number of matches. All the players began participating in formal ice hockey at an early age (U6), but simultaneously sampling both formal and informal sports. Besides ice hockey, they all mentioned engaging in football as a formal sport where one of the players mentioned it to be a "start package" for all male Danish children. Players also recall spending all summer participating in informal hockey-like activities such as playing in their rooms and out on the streets.

"On the weekends it was often that we played hockey at home or that we, in the summer, took down and played hockey. So I had a phone list of the teammates, and I called every one of them and asked if they wanted to come down and play hockey, and then we spent all day on roller skates in the summer" (Søren/Player).

They all mentioned that it became increasingly more serious in terms of engagement in training and matches. One of the parents remembers: *"It was very serious. Well, they could do ice skate technique for the entire training session as 10-years old" (Emil/parent).*

The parent later mentioned that the young players didn't question this type of practice because they were used to winning. A lot of the players watched family members engage in ice hockey making them familiar with these training methods as a necessity for perfecting their skills. In terms of the

training, the young players were also expected to perform. One of the parents describes how they were expected to play 100 matches in a year: “(...) *When Esben was 8 years old, he played with the U10 in his hometown, where the trainer took great pride in the boys playing 100 matches in a year*” (Emil/parent). The number of matches were extreme considering that the ice hockey season in Denmark runs from September to May. The parent explains that the reason for the many matches was due to the limited amount of training facilities (e.g. only one ice rink per club) which made it difficult for the teams to get enough practice. With limited training facilities in the clubs, the trainers did face a great barrier in terms of making it possible for facilitating optimal development for the players. However, the trainers managed to circumvent this obstacle and turn it into a strong resource by engaging in a lot of matches. All of the players remember that when they were 12-13 years, they quit their other sports and focused solely on ice hockey.

4.2.2 Playing up

When the players were around 10 years, they all started engaging additionally in hockey by training and playing matches with two teams. The first team consisted of their peers, while the other team were the older year group. The player mentioned:

“*Well, then you did not play with the elder, and it is evident that you always want to play with those who are older, that is what's fascinating, to see what they do, those kinds of things (...)*” (Benjamin/player)

From an early age, the players seemed to be aware of the impact of their performance. Whether it was because of the excitement by playing upward, or because they knew the older players, the desire for playing upwards was big and allowed them to train more and engage in more matches.

“*(...) It was a bit easier for us to get the opportunity to play matches with those who were older than us, so we were constantly challenged by playing with some who were a bit bigger, stronger and faster*” (Søren/Player)

By allowing the players to play upwards at an age of 10 years, they have been given the opportunity to play against older players who have been able to challenge them physically and technically. This has confirmed the players perception of their talent, which possibly could have enhanced their motivation to play.

4.3 Quality Social Dynamics

4.3.1 The coach creates the path to success

The players remember that the trainers in the childhood clubs tried to facilitate an inspiring environment, where the players always wanted to take part whether it was early in the morning or late evenings. However, the environment in the clubs were characterized by a lot of competition, and the players were expected from an early age to navigate in a serious training culture. Usually teams switch between the best three lineups in ice hockey, but one of the coaches chose to play only the best seven players. Using few players created a strong internal competition, where only the best would make the cut.

"We had this recap 10 minutes before training where we would go over um, what we had to do in these 50 minutes because in my hometown, at the time, we had only one um ice rink and we had i don't know how many teams, and we had also figure skating and it was just extremely pressured so us 13-14-15 year old boys who, we had some of the training hours at 21-22 in the evening some days and it was expected to get the most out of the 50 minutes because there were no room to fool around when we first had started, so you had to be ready for that video, or i don't mean video, but practice recap 10 minutes before and everybody had to be ready 10 minutes before, i can just remember that if you were not ready 10 minutes before um, then you were not allowed, either you were not allowed to train og else you were not allowed to participate the first 10 minuts or quarter of the training (...)" (Esben/player).

This indicated a serious training culture. Even though it can be explained by the lack of facilities, the atmosphere was serious, and the communication was direct and harsh. This appealed to the players within this study, although it seems that this coaching style also had the potential to make other players drop out. Furthermore, on the eastern regional team were four of the six interviewed players. They all mentioned the same head coach in positive phrases, as a man who affected them greatly. Even though their descriptions appear to be controversial with the words "militaristic" and "hard note", they all gave credit to his approach, and emphasized that this had been to their advantage as children, since the trainer had learned them general education and working hard.

4.3.2 Only room for the best

The competition surrounding the players and teammates was huge because only the best was allowed to get playtime. This created a competitive environment where everyone had to be better than their peers. Several of the players mentioned, that they were surrounded by team players, who were just as equally competitive as themselves

"(...) we were also pushing each other and i would say that some of my biggest competitors ever have also been my teammates through many years eh and that's not a bad thing. I see it as positive that those I face through training, well, they would give everything to win at practice and the same would I, therefore we pushed each other and when we were playing matches, then we were on the same team and then it was those others who absolutely could not be allowed to win. So that thing about pushing each other at training, that just resulted in us being ready in another fashion that at a match, and also in terms of training against somebody who were better than me" (Laurits/player)

This indicated a high degree of internal competition between the players at practice. The competition also scattered to home, which just confirms the players dedicated approach to ice hockey. This was exemplified through one of the parents, who described how his sons' mood were ruined after practice, because he wasn't the best in some of the training exercises. It meant a lot to the players, that they were best in all aspects of hockey, and confirmed how the competition impacted the players. This eagerness to win everything was probably nourished by the extreme winner culture in the clubs, where the coaches rather won by 15-0 and with the same players, than providing opportunities for the teammates or the opponents.

"Well, I think that the winner culture was created by, that it was possible to play with 7 man in an important match, a whole match playing with 7-8 man instead of 3 lines as most did, right. So it resulted in uhm, that the coach showed to an extreme degree that he would win, right (...) (Emil/parent).

This has undoubtedly been an advantage for the best 7-8 players, who have been selected for the match, since they got to play all the time on behalf of the rest of the team players. The players who were interviewed were all part of those who were allowed to play matches, which have given them more playtime than the rest of their peers. It was not only in the childhood clubs, that the players were amongst peers. The best players from the western and eastern clubs were gathered on regional teams, and later on from U16, they were also gathered at youth national teams, where they once again were matched with peers.

5 Discussion

The purpose of this case study was to explore the development of five Danish NHL-players born in 1989. The analysis provided insight into several conditions and the importance of a narrow inspection as well as a broader perspective on youth talent development. In the first part, we discuss which implications the training barriers had for the players' development and based on the literature, how it might have affected them. In the second part, we will discuss how a changing sports environment affected the players possibilities including how success as a nation trickle down to these players. In the last part, we will discuss how limited options affected their career options, and how the environment, despite its manifold options for the hockey players in 2020, remained the same.

5.1 A creative training environment – from barriers to good conditions

It was characteristic for the players that they engaged on multiple teams and played many matches. By playing up, the players have been placed in *appropriate settings*, where they seem to have favorable conditions for development. However, it may be difficult to play upward, since it is possible for the players to lose the relationships with teammates, as well as their needs can change on the new team (Kelly et al., 2020). These issues are most likely to arise in any sporting environment, where players change to new, and often bigger clubs. In the new clubs, the players must start over and build new relationships with the players and renegotiate themselves in the social hierarchy. However, this was not the case for the interviewed players, since they were playing with their peers at the same time and remained in their childhood which was characterized as their secondary family. Therefore, they could easily be included as a part of the older team.

The Danish clubs were characterized by their limited facilities, which originally would be considered a barrier for their development. By expecting the players to be ready 10 minutes prior to start, the coaches took advantage of the situation by putting the time to good use. This led to no waste of the limited practice hours and contributed by teaching the players the benefits of discipline. A disciplined environment with high amounts of deliberate practice, however, can be demotivating for children and adolescents, which the trainers seemed to balance fairly by facilitating nearly as many matches as training (Wall & Côté, 2007). By initiating up to 100 matches per season for the hockey team, the coaches circumvented the limited possibilities for training and turned them into a strong resource. Regarding the amount of deliberate practice, matches could be considered more motivating compared to traditional (deliberate) practice (Alcalá & Garijo, 2017). Children are usually more motivated by a holistic approach to training than a traditional, which could be enough reason for adopting an

approach, where you favor matches over deliberate practice (Alcalá & Garijo, 2017). However, facilitating matches is probably more caused by the coach's practical approach to the limited training opportunities.

When the players were around 15-16 years old and left primary school, they had the opportunity between attending secondary education in Denmark or Hockey Gymnasiums. It was probably not with the NHL in mind that they chose Sweden, given the fact that no one from Denmark have had any playtime in the NHL. At the given time however, they were probably aware that it was not anyone who was given the opportunity to attend a Swedish hockey gymnasium, and this could contribute to their future career. By harnessing the given opportunity, they circumvented the potential barrier of remaining in Denmark and turned it to a resource.

The data from the NHL-players indicate that it could be beneficial to play upward and play an immense amount of matches. This is not mentioned in PAF, but we suggest that it might contain these elements. It might be beneficial to add playing upwards for the players, who have the skills for it. Therefore, it might contribute to *appropriate settings*, since it could provide proper challenges for the best players. However, this option should be used with some caution, since there also are some pitfalls by letting children play upwards (Kelly et al., 2020). If the parents of the children support their children in this transition phase to another team, it could ease the road there (Harwood et al., 2012).

5.2 A steppingstone to the NHL

The year group grew up in a time where many impactful events occurred. On a micro level, the structures were evolving which led to an expansion in the clubs where more money was poured into talent development and elite performance. On a macro level, success could be transmitted like Roger Bannister's first ever mile in less than four minutes. After Bannister set the new world record, several other athletes were able to do the same a few years later (Ericsson, 2006). The Danish national team advanced to the A-group in 2002 and Frans Nielsen became the first Dane in the NHL in 2007 and suddenly within six years there were seven Danish ice hockey players in the NHL. These aforementioned events made the players believe that Danish hockey players could reach the top due to elite Danish ice hockey profiles proving the seemingly impossible scenario wrong.

As revealed in the analysis, Sweden may have been an important steppingstone on the road to the NHL. The literature states that within sports with a sparse economy, like ice hockey in Denmark, contact between player and club organization is established through having acquaintances, whereas having the right social network can be decisive (Agergaard & Ryba, 2014). As for the players, not only did it occur to them that Frölunda was a great opportunity for further development and that it

was achievable, at least one of the players already had close contacts with people attending the gymnasium. Still, all the players ended up in Sweden at some point.

With a growing globalization and professionalization in sports, more athletes migrate to other countries to create sports careers (Agergaard & Ryba, 2014). Thus, migrating to another country where cultural, geographical and linguistic barriers are very different from where they came from and the transition can be difficult depending on the degree of difference between the countries (Ungruhe & Agergaard, 2020; Agergaard & Ryba, 2014). Sweden and Denmark are not very different from each other, both in terms of culture, environment, climate, and language. Therefore, the mentioned difficulties with migration and transition might not have been impactful on the players because of the close similarities. Furthermore, the players had already played a lot of matches against Swedish teams, making the transition less arduous and foreign.

5.3 All or nothing

With the growing interest in international prestige in sports and the rising professionalization of Danish ice hockey, it might appear surprising that the players from the year group felt obligated to invest everything into their career. It was striking how much the players had sacrificed to focus predominantly on their ice hockey career. They went all-in and were very conscious of their choice to deemphasize education in favor of ice hockey. Even so, this was also condoned but also required by the environment. In contrast to the discourse of Team Danmark, Dansk Idræts Forbund and the public regarding athletes' prioritization in sports and education, the players had no doubt that ice hockey was above anything else. One of the two players who did not reach the NHL did not want to sacrifice education at the expense of ice hockey, which later cost him his spot on his team. The former culture in the ice hockey environment dictated the expectation that players had to prioritize their training. This scenario can be hard to navigate due to the limited options for balancing sports career and education simultaneously at the time, because the discourse in ice hockey had created the idea that going all in was the only way to reach the top. A recent published Danish questionnaire survey seems to confirm the prevailing discourse in hockey. The authors found that out of many different sports admitted to Team Danmark elite program, ice hockey players have the lowest dropout rate at 93% (Skrubbeltrang et al., 2020). The authors of the survey propose that ice hockey players in Denmark come from lower social classes which leads them to think that they can use ice hockey as a tool for social mobility while spurning education (Skrubbeltrang et al., 2020). The only way to climb the ladder is to go all in, which confirms the thorough mentality in the ice hockey community.

By considering the funds of the Danish questionnaire survey and the change of the Act on Elite Sports in 2004, where the statutory age limit was reduced from 15 to 12 years of when athletes could

receive governmental funds, it did not necessarily mean that the hockey players prioritized education any higher. Even though the hockey players have the lowest dropout numbers in the elite programs on the secondary education, it has to be considered that in Denmark 72% of every Danish adolescents choose to register themselves on a secondary education (Børne- og Undervisningsministeriet, 2020). Therefore, attending a secondary education in Denmark is a more cultural phenomenon that is expected and allows the hockey players to receive extraordinary training on elite programs, which probably is the main reason for attending secondary education in the first place. By attending secondary education, they get time to pursue their career, an option that wasn't offered to the player, who was deselected, and verifies how terms have changed since 2004.

There may also be inadvertent consequences of a long sports career. The literature states that athletes can experience burnout, get injured or being victim to another sudden interruption of their career (Wall & Côté, 2007), which might lead to an identity crisis because professional athletes build their whole existence on their sport (Lally, 2006). The benefits of combining education with the sports career are that you always have something to fall back to and the identity might not be as strictly paired with the sport (Lally, 2006).

6 Conclusion

This case study sought to understand the conditions which led to the development of players from the 1989-year group. The findings revealed that the players had prosperous conditions for development throughout their youth and adolescence. They grew up in a time where Denmark marked itself as an ice hockey nation, and where the first Danish players entered the NHL. This success has transmitted through the ranks and made their entry into the NHL possible. All the players have through childhood been surrounded by strong familiar relations, where the family and hockey community has been pivotal conditions to facilitate support for the players. Limited training facilities have been circumvented to strong resources, by letting the players train upward and play an immense number of matches. Sweden stands as an important intermediate station for the players' way across the Atlantic, that ensured their further development in ice hockey. These structural barriers in Denmark have been turned to strong advantages.

7 Reflections

We were unable to get in touch with one of the five players from the year group, which would have been optimal for this case study. However, to gather additional information we could have contacted his parents or others with a close personal relationship to the player, which also could have contributed with rich descriptions.

We tried to apply an open-minded question style, but we discovered that this approach was somewhat hampered by conducting virtual interviews. It was also our experience that the players were inattentive throughout the interviews, which could be explained by the fact that they only had time for us in between personal activities and because we didn't talk face to face which could have affected the quality of the interview due to lack of focus from the participants. For future practice we would also consider sending relevant questions to the participants prior to the interviews with the intention of making them reflect on specific scenarios of their past.

8 References

- Agergaard, S., & Ryba, T. V. (2014). Migration and career transitions in professional sports: Transnational athletic careers in a psychological and sociological perspective. *Sociology of Sport Journal*, 31(2), 228-247. doi:10.1123/ssj.2013-0031
- Balish, S., & Côté, J. (2014). The influence of community on athletic development: An integrated case study. *Qualitative Research in Sport, Exercise and Health*, 6(1), 98-120. doi:10.1080/2159676X.2013.766815
- Bent Flyvbjerg. (2015). Fem misforståelser om casestudiet. In Svend Brinkmann, & Lene Tanggaard (Eds.), *Kvalitative studier* (pp. 497-520). København: Hans Reitzels Forlag
- Børne- og Undervisningsministeriet. (2020). *Søgning til ungdomsuddannelserne, 10. klasse mv.* Retrieved 27-12-, 2020, from <https://www.uvm.dk/statistik/grundskolen/elever/soegning-til-ungdomsuddannelser/soegning-til-ungdomsuddannelserne>
- Clarke, V., & Braun, V. (2016). Thematic analysis. *The Journal of Positive Psychology*, 12(3), 297-298. doi:10.1080/17439760.2016.1262613
- Côté, J. (1999). The influence of the family in the development of talent in sport. *The Sport Psychologist*, 13(4), 395-417. doi:10.1123/tsp.13.4.395
- Côté, J., Baker, J. & Abernethy, B. (2007). Practice and play in the development of sport expertise . *Handbook of Sport Psychology*, 184-202.
- Côté, J., & Hancock, D. J. (2016). Evidence-based policies for youth sport programmes. *International Journal of Sport Policy and Politics*, 8(1), 51-65. doi:10.1080/19406940.2014.919338
- Côté, J., Turnnidge, J., Murata, A., McGuire, C., & Martin, L. J. (2020). *Youth sport research: Describing the integrated dynamic elements of the personal assets framework*
- Egholm, L. (2014). *Videnskabsteori: Perspektiver på organisationer og samfund* Hans Reitzels Forlag.
- Ericsson, K. A. (2012). *The influence of experience and deliberate practice on the development of superior expert performance* Cambridge University Press. doi:10.1017/cbo9780511816796.038.
- Ford.R, P., & Williams.M, A. (2017). Sport activity in childhood - early specialization and diversification . In J. Baker, S. Cobley, J. Schorer & N. Wattie (Eds.), *Routledge handbook of talent identification and development in sport* (pp. 117-132). Third Avenue, New York: Routledge.
- Hackman, J. R. (2012). From causes to conditions in group research. *Journal of Organizational Behavior*, 33(3), 428-444. doi:10.1002/job.1774
- Handal, G. (Ed.). (1999). *Consultation using critical friends* (Volume 1999. issue 79 ed.). San Francisco, CA: Jossey-Bass Publishers.
- Harwood, Chris G., Douglas, J.P. & Minniti, A.M. (2012). Talent development: The role of the family.

Ibsen, B., & Eichberg, H. (2012). Dansk idrætspolitik - mellem frivillighed og statslig styring . In H. Eichberg (Ed.), *Idrætspolitik i komparativ belysning - national og international* (pp. 147-209). Odense, Denmark.: Syddansk Universitetsforlag.

Ibsen, B., & Seippel, Ø. (2010). Voluntary organized sport in denmark and norway. *Sport in Society*, 13(4), 593-608. doi:10.1080/17430431003616266

Kelly, A., Wilson, M. R., Jackson, D. T., Goldman, D. E., Turnnidge, J., Côté, J., et al. (2020). A multidisciplinary investigation into "playing-up" in academy football according to age phase. *Journal of Sports Sciences, ahead-of-print*(ahead-of-print), 1-11. doi:10.1080/02640414.2020.1848117

Lally, P. (2007). Identity and athletic retirement: A prospective study. *Psychology of Sport and Exercise*, 8(1), 85-99. doi:10.1016/j.psychsport.2006.03.003

NHL entry draft, by nation: Denmark . Retrieved 10-12-, 2020, from <https://www.eliteprospects.com/draft/nhl-entry-draft/nation/dnk>

Rossing, N. (2008). Local heroes. Aalborg University). *Aalborg University Press*, 388 (8591), 15-111.

Skrubbeltrang, L. S., Karen, D., Nielsen, J. C., & Olesen, J. S. (2020). Reproduction and opportunity: A study of dual career, aspirations and elite sports in danish SportsClasses. *International Review for the Sociology of Sport*, 55(1), 38-59. doi:10.1177/1012690218789037.

Smith, B., & McGannon, K. R. (2017). Developing rigor in qualitative research: Problems and opportunities within sport and exercise psychology. *International Review of Sport and Exercise Psychology*, 11(1), 101-121. doi:10.1080/1750984x.2017.1317357

Steinar Kvale, & Svend Brinkmann. (2009). *InterView* (2nd ed.). København: Hans Reitzels Forlag.

Storm.K, R. (2012). Danish elite sport and team denmark: New trends? . In S. Andersen.S, & S. Ronglan.T (Eds.), *Nordic elite sport - same ambitions, different tracks* (). Oslo, Norway: Universitetsforlaget.

Teamdanmark: Elitekommuner . Retrieved 10-12-, 2020, from <https://www.teamdanmark.dk/om-os/vores-arbejde/elitekommuner>

Tracy, S. J. (2010). Qualitative quality: Eight "Big-tent" criteria for excellent qualitative research. *Qualitative Inquiry*, 16(10), 837-851. doi:10.1177/1077800410383121

Ungruhe, C., & Agergaard, S. (2020). Cultural transitions? transcultural and border-crossing activities among sport labor migrants. *Sport in Society*, 23(4), 717-733. doi:10.1080/17430437.2020.1702780

Wall, M., & Côté, J. (2007). Developmental activities that lead to dropout and investment in sport. *Physical Education and Sport Pedagogy*, 12(1), 77-87. doi:10.1080/17408980601060358

Arbejdsblade

1 Problemformulering

Hvilke særlige betingelser har været til stede for udviklingen af fire danske NHL-spillere fra årgang 89?

2 State of the Art

Dette afsnit har til formål at afdække, hvad der eksisterer af litteraturer på området indenfor talentudvikling på en række udvalgte databaser. Afsnittet skal sikre, at der er foretaget en udtømmende litteratursøgning. Projektgruppen har udvalgt følgende databaser: Scopus, SportDiscus, Google Scholar.

Scopus

Scopus er den største database indeholdende citationer og abstracts af peer-reviewed litteratur (Aalborg Universitetsbibliotek, 2020b). Databasen indeholder over 75 millioner journaler som dækker over en lang række forskellige felter bl.a. sport og talentudvikling som er rammen i indeværende projekt (Ibid.)

SportDiscus

SportDiscus er en af de ledende databaser inden for sport og fysisk aktivitet. Databasen dækker en omfattende mængde litteratur med over 2.5 millioner journaler på 60 forskellige sprog (Ebsco, 2020)

Google Scholar

Google Scholar er en bred søgemaskine, hvor der søges i videnskabelig litteratur (Aalborg Universitetsbibliotek, 2020a).

Scopus og SportDiscus er udvalgt på grund af deres omfattende størrelse, som dækker over en lang række journaler. Fordelen ved at anvende disse to databaser er, at de samarbejder med langt de fleste forlag. Derudover er fordelen ved samtlige databaser, som projektgruppen gør brug af, at de egner sig til at lave systematiske litteratursøgninger vha. facetsøgninger. Google Scholar kan give et hurtigt overblik men har dog den ulempe, at søgningen kan give meget støj.

Forud for litteratursøgningen på databaserne, var det besværligt at finde de korrekte ord, som skulle indgå i facetterne. Her anvendte projektgruppen Thesaurus, som er et redskab til at validere sine søgeord. Der indtastes det ord, som ønskes medinddraget i søgningen, og Thesaurus viser en liste af mulige, ensartede ord, som bruges på databasen i form af nøgleord inden for specifikke områder, da det samme ord kan have forskellige betydninger og synonymer alt efter, hvilken kontekst ordet benyttes i. Ved at finde de rigtige termer bliver facetterne så korrekte som muligt i forhold til at finde den litteratur, som der skal afdækkes.

Facetsøgningerne bidrager ved at inkludere de artikler, studier eller bøger hvori projektgruppens udvalgte ord fremgår, og dermed undgår projektgruppen en masse irrelevante artikler. Det kan dog ikke udelukkes, at der vil fremgå nogen støj i de udvalgte databaser, da koblingen af facetterne ikke udelukker forsøgsdesign og metoder som ikke er relevante i indeværende projekt (se nedenstående figur). Da den overordnede ramme i dette projekt er talentudvikling, udarbejdede projektgruppen, Facet 1 med ordene talentudvikling og talentidentifikation. Valget af emner/ord i Facet 1 havde til hensigt at skabe en masse hits, hvor fællesnævneren var, at de fundne hits indeholdte ordene talentudvikling eller talentidentifikation. Selv om projektgruppen ikke er optaget af talentidentifikation, valgte projektgruppen at medinddrage dette for at lave en mere omfattende litteratursøgning. Da vi i opstartsfasen af projektperioden skulle læse os ind i feltet, opdagede vi, at op til flere relevante artikler indeholdt talentidentifikation som keyword, hvorfor vi har inddraget det i første facet for at få flest mulige artikler. Dette har også bevirket, at mange artikler blev frasorteret, da søgningen gav hits, som udelukkende handlede om talentidentifikation.

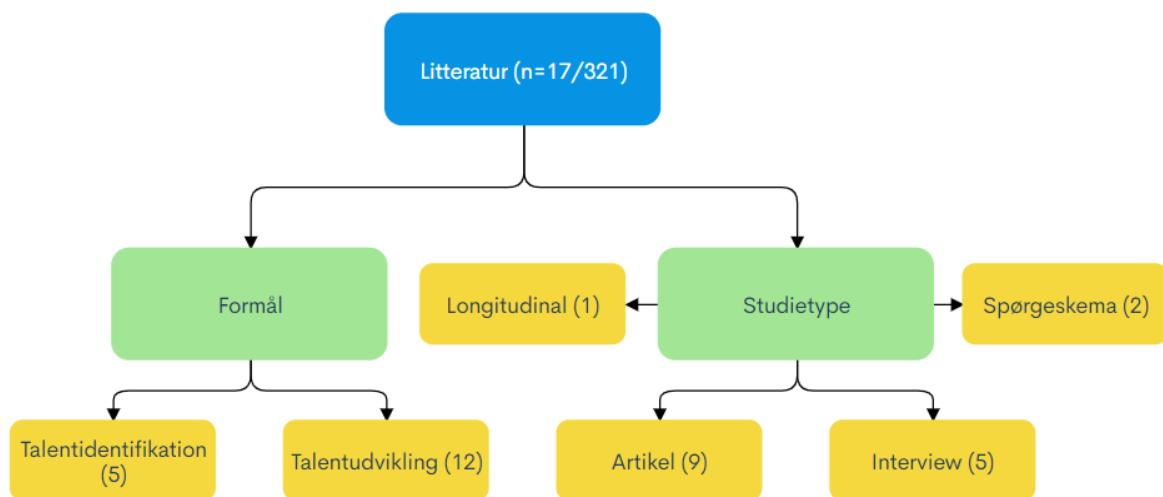
Facet 2 skulle bidrage med at afgrænse antallet af hits yderligere, så projektgruppen udelukkende fik hits hvori holdsport eller årgang mv. indgik. I Facet 2 indgik også ordet betingelser (condition), projektgruppen havde i første omgang forsøgt dette, hvilket resulterede i et meget begrænsede antal af hits e.g. 5 i SportDiscus. Det smalle antal af hits var alt for begrænset og det blev besluttet at inkludere betingelser i Facet 2. I facet 3 indgik ordene Sport og Sports, der skulle sikre, at de hits som projektgruppen fik var i relation til sport, og ikke omhandlede talentudvikling i grupper indenfor andre felter.

I facetterne var der citationstegn omkring de søgetermer som bestod af mere end et ord. Citations-tegnene sikrede, at der blev søgt på søgetermerne i den rækkefølge, de stod i. Hvis der ikke var citationstegn omkring disse, ville databaserne søge på ordene adskilt, og resulterede i flere unødvendige hits.

Facet 1	Facet 2	Facet 3
"Talent Development"	"Team sports"	Sport
"Talent identification"	"Group sports"	Sports
	"Sports for groups"	
	"Year group"	
	"Age group"	
	Condition	

Tabel XX: Viser søgefætterne i litteratursøgningen.

I alt fik projektgruppen 321 hits fordelt på de tre inkluderde databaser: Scopus, SportDiscus og Google Scholar. For at nedbringe antallet af hits, valgte projektgruppen at ekskludere alle artikler, hvor sproget ikke var på engelsk. Dette resulterede i 302 artikler, som projektgruppen skulle screene igennem. Ud over en lang række hits som kunne kategoriseres som støj, bestod mange af de resterende hits bl.a. af studier som havde udviklet test-batterier til talent-identifikation, og studier, som havde sammenlignet to eller flere grupper i forhold til en række fysiske eller antropometriske karakteristika. Disse fornævnte talentidentificerende kategorier blev frascreenet, da de ikke var af stor relevans for problemformuleringen. Dette efterlod projektgruppen tilbage med 17 hits fordelt på emner: talentidentifikation og talentudvikling (se figur XX).

Figur XXX: Illustrerer fordelingen af litteratur efter formål og studiotype.

Søgningen i databaserne resulterede i fem hits, der fælles for alle var, at de havde anvendt kvalitativ metode, interviews, som i indeværende projekt. I to af studierne kan der i nogen grad drages en parallel til dette projekt (Gledhill & Harwood, 2014; Bunuel et al., 2005). I det Engelske studie, har man interviewet 4 kvindelige professionelle spillere for at opnå en retrospektiv forståelse af deres udvikling som fodboldspillere (Gledhill & Harwood, 2014). Fodboldspillerne fremhæver deres fædre og mandlige storebrødre som afgørende for deres udvikling. Derudover nævnes både deres venner på banen og udenfor banen, som vigtig for deres evne til at balancere mellem en disciplineret livsstil, hvor også spillernes evne til selvregulering og stærk adfærd, står som afgørende intraindividuelle faktorer, som er forbundet med udvikling i kvindelig fodbold. I det spanske studie, har man undersøgt hvilke faktorer, som har været afgørende for en række spanske professionelle basketballspillere, har kunnet opnå succes (Bunuel m.fl., 2005). De har i den sammenhæng interviewet spillerne, trænere og ekspertforskere. Af analysen kan de ikke fremhæve en enkelt faktor, som er altså afgørende for at forudsige succes i basketball. De fremhæver dog miljøet som en vigtig faktor i denne proces, kombineret med en lang række andre faktorer f.eks. antropometri, psykologiske, taktiske og tekniske komponenter.

Som nævnt i studiet af Gledhill & Harwood (2014), spiller forældrene en stor rolle i spillernes udvikling, og det har et tennisstudie også undersøgt (Wolfenden & Holt, 2005). I dette studie har man interviewet en række spillere, forældre og trænere (n=9) med henblik på at udlede hvilke opfattelser de har af talentudvikling i elite tennis (Ibid.). Af analysen finder de 6 kategorier (følelsesmæssig/konkret/informativ støtte, ofre, pres og forholdet til træner) som er påvirket af de voksne (Ibid.). De konkluderer, at deltagelse i elite junior tennis er en fælles holdindsats, hvor forældre, trænere og spillere udfylder specifikke roller (Ibid.).

I en håndboldkontekst er der også undersøgt atleternes nuværende erfaringer, dog med et dobbelt formål. Først at undersøge atleternes oplevelser i deres udviklingsproces og sekundært, at diskutere de implikationer som erfaringerne har for trænernes iscenesættelse (Bjørndal & Ronglan, 2018). Der er udvalgt en række norske ungdomsspillere (n=12) i alderen 16-17 år til interview, hvor alle har erfaring med ungdomslandsholdet. Af interviewene udledes fem temaer (tidspres og prioritering, komplementære indflydelse, modstridende mål og krav, træningsmængde/pause og koordination udfordringer).

Bjørndal & Ronglan konkluderer at holdsport befinner sig i et spændingsforhold mellem lange og korte perspektiver, hvor spillerne konstant skal vælge mellem uddannelse og sportslig karriere, som resulterer i et behov for at prioritere og aktivt vælge at forfølge en håndboldkarriere. Endvidere, at træning som individ i en holdsport, er en hårfin grænse mellem belastning og restitution som kan sikre udvikling af den enkelte. Sluttligt anvendes artiklen til at bekræfte forestillingen om træneren som en iscenesætter, og kan bidrage med en forståelse af de strategier som kan fremme talentudvikling.

I et studie hvor man har rekrutteret elitefodboldspillere, har man forsøgt at identificere og undersøge en række psykosociale kompetencer blandt en række af 16-årige mandlige fodboldspillere (Holt & Dunn, 2010). Deltagerne bestod af 20 canadiske spillere, 14 engelske spillere og 6 professionelle engelske trænere. I den efterfølgende analyse, har Holt & Dunn identificeret fire psykosociale kompetencer, som de mener er afgørende for succes i eliteungdomsfodbold; Disciplin, engagement, robusthed og social støtte (Ibid.). Holt & Dunn vil gerne anvende deres fund til at præsentere en ny teori af psykosociale kompetencer og miljømæssige betingelser, som er forbundet med at blive professionel fodboldspiller.

Af vores litteratursøgning fremgik der et longitudinelt studie (Grossman & Lames, 2017) Formålet med studiet var at identificere karriere mønstre i en gruppe (n=636) af unge tyske landholdsspillere (U16-U21) født mellem 1987 og 1994 (Ibid.). Grossmann & Lames konkluderede, at et karrieremønster hvor spillerne i en tidlig alder og i kort tid bliver tilknyttet landsholdet (2-3 år), ofte resulterede i en karriere som ikke endte professionelt. Ud af de 636 spillere som har været tilknyttet ungdomslandsholdet, var det kun 37 som endte med en karriere på seniorlandsholdet, hvilket bevidner om en tidlig talentidentifikation og plads på ungdomslandsholdet, ikke kan bruges til at forudsige en lang og succesfuld karriere. To hits fra litteratursøgningen var spørgeskemaer. Det ene var et dansk tværsnitsstudie, hvor formålet var at undersøge karriereveje samt motivations- og viljemæssige faktorer hos en række elite og subelite holdsports atleter (Moesch et al., 2013). Der blev anvendt en kvantitativ metode, hvor deltagerne (n=185) modtog et spørgeskema og skulle besvare en lang række objektive spørgsmål om deres tid og engagement i den respektive holdsport (Ibid.). Det blev

konkluderet, at forskellen på karrierevejen hos elite og subelite ikke adskilte sig meget fra hinanden, og at en senere indtræden samt intensivering i sporten kunne være fordelagtigt (Ibid.).

Det andet studie var et tværsnitstudie, hvor formålet var at undersøge om samme motivationsmønstre fundet i et studie med elitefodboldspillere, også opstod i en anden kontekst, Ishockey, og om disse motivationsmønstre kunne relateres til deres præstation (Zuber & Conzelmann, 2019). I alt blev der rekrutteret 135 unge drenge ($M_{\text{alder}}=17,26$), som spillede på det højeste og næsthøjeste niveau for deres årgang. Årgangen skulle besvare et spørgeskema relateret til deres motivation, og 6 måneder efterfølgende, skulle deres trænere vurdere deres nuværende præstation, som blev sammenlignet nationalt med andre fra samme årgang (Ibid.). Resultaterne viste en stor lighed i motivationsmønstre mellem elitefodbold- og ishockeyspillerne. Samtidig viste resultaterne også, at de spillere som scorede højt på spørgeskemaet om motivation, oftere blev vurderet af deres trænere til at tilhøre de bedst præsterende spillere (Ibid.).

Unge talenter oplever ofte burnout grundet mangel på motivation, og to af artiklerne påpegede denne problematik (Hancock & Côté, 2014; Coh & Milan, 2019). Hancock & Côté kom med en række råd til at facilitere en inkluderende sports struktur for børn under 13 år, hvor der var fokus på det, som de kaldte de 3 P'er: performance, participation and personal development (Hancock & Côté, 2014). De havde i deres artikel fokus på, at idrætsorganisationer og klubber udelukkende fokuserede på performance, og at dette skabte et ekskluderende fokus. En struktur med fokus udelukkende på f.eks. præstation resulterede i burnout og en større risiko for skader hos de unge talenter (Ibid.).

Coh og Milan drøftede problematikkerne ved talentidentifikation- og udvikling i den moderne sport. Ifølge forfatterne har unge talenter for ambitiøse trænere og forældre, selv når de er helt små, og de påpegede problematikken ved alt for tidlig engagement og specialisering i en enkelt sport, hvilket de påpegede kan have store konsekvenser for unges senere motivation, hvis der træffes et forkert valg, både i forhold til den rigtige sport men også udelukkende at låse sig til en enkelt sportsaktivitet (Coh & Milan, 2019).

Inden for talentidentifikation- og udvikling er det vigtigt, at det tilgås på den mest optimale måde, og to af artiklerne taler om problemstillingerne ved identificering af talent samt de udviklingsveje, som ligger under for denne identificering (Hohmann & Seidel, 2003; Burgess & Naughton, 2010). Hohmann og Seidel argumenterede for, at der var visse problemstillinger ved de træningsinterventioner og målinger, der blev benyttet i talentidentifikationsprocessen, samt hvordan talent promoveres (Hohmann & Seidel, 2003). Burgess og Naughton havde mere fokus på selve talentudviklingsvejene og talentidentifikationsprocesser, som var baseret på subjektive spilrangeringer og atletisk formåen hos individet (Burgess & Naughton, 2010). De påpegede, at udviklingsmodeller er for ekskluderende, og

nævnte hvordan man kunne skabe en bedre struktur for unge talenter, så de ikke oplevede tidlig burnout og kunne blive mere succesfulde eliteatleter som voksne (Ibid.).

To reviews handlede om optimering af talentudvikling (Hancock & Côté, 2014; Lidor, Côté & Hackfort, 2011). Hancock og Côté havde særligt fokus på 'statiske parametre' som træning, coaches og socioøkonomisk status og fødested (Hancock & Côté, 2014). De mente, at det kunne være fordelagtigt at være født i det korrekte område og miljø, hvilket kunne være til skade for den generelle talentudvikling, da talent dermed var diktet af et vilkårligt fødested og ikke talentet og evnerne i sig selv (Ibid.). Lidor et al. havde udført reviews af flere studier, som undersøgte talentfulde samt mindre talentfulde atleter, hvor formålet var at adskille disse to forskellige grupper og at forudse fremtidig succes (Lidor, Côté, Hackfort, 2011). En anden artikel, som taler om optimering af talentudvikling, er et review af 54 peer-reviewed artikler, hvor det ønskes at undersøge den mest signifikante forskning inden for udvikling af talent (Coutinho, Mesquita & Fonseca, 2016). Her fandt forfatterne, at både tidlig specialisering og diversifikation kunne udvikle ekspertise (Ibid.). De påpegede også, at deliberate practice og play ikke gav et tilstrækkeligt spektrum af forskellige læringsaktiviteter for talentudvikling, og at man burde have mere detaljeret beskrivelse af aktiviteter, som influerede talentudvikling over et helt liv (Ibid.).

En artikel af Travassos et al. undersøgte overførbarheden fra futsal til fodbold (Travassos, Araújo & Davids, 2017). De diskuterer debatten om tidlig diversifikation og tidlig specialisering i forhold til talentudvikling. De finder, at særlige evner som tilegnes i futsal kan tages med på fodboldbanen, og at både specialisering og diversifikation kan have positive konsekvenser på udvikling (Ibid.). Denne diskussion kan inddrages i andre lignende sportskontekster med andre sportsgrene. Dette er et fænomen, som kan være relevant at diskutere i indeværende projekt, da alle ishockeyspillerne dyrkede andre sportsgrene ved siden af ishockey i deres barndom.

Familien spiller en stor rolle for unges talentudvikling (Harwood et al., 2012). Harwood et al., taler om, at man i moderne sport ønsker at udvikle flere og større talenter, og derfor er det vigtigt at kende til at de mekanismer, som indgår i udviklingen af et talent (Ibid.). I denne artikel tages der hul på familien og særligt forældrenes rolle i udviklingen.

De kvalitative studier er overordnet optaget af, at undersøge udviklingen og faktorer, som kunne forklare, hvorfor atleter har opnået succes. Det longitudinelle og de kvantitative studier bevidner om et fokus på talentidentifikation, hvor de forsøger at forudsige fremtidig succes på baggrund af en række parametre. Artiklerne som er inkluderet i dette afsnit, er overvejende orienteret mod talentudvikling, herunder hvilke betingelser, som har betydning for udviklingen af et talent, og hvilke metoder som kan fastholde atleterne i sporten, samt de problematikker som opstår under talentidentifikation. Litteraturen er således meget optaget af de forskellige udviklingsveje og træningsaktiviteter som den primære betingelse eller træner og familie som nære sociale betingelser. Projektgruppen benytter

AALBORG
UNIVERSITET

et bredere perspektiv, hvor vi er optaget af samspillet mellem forskellige nære og bredere betingelser.

3 Talentudvikling

Vi lever i en tid, hvor det i sportens verden bliver sværere og sværere at klare sig godt internationalt, og hvor der konstant stilles højere krav til udøverne fysisk og mentalt (Henriksen, 2011). Derfor står sportsklubber og forbund som gerne vil være med i toppen, overfor en svær opgave, der kræver at de effektivt kan udvikle talenter. Hvordan udvikles talenter og hvad mener den internationale forskning om talentudvikling? Det er nogle af de spørgsmål, som vil besvares i følgende afsnit.

I Antikkens Grækenland herskede der en deterministisk opfattelse af mennesket, og denne opfattelse af individets talent som medfødt talent som medfødt, har sat dybe spor indenfor feltet om talentudvikling (Rossing 2018). Denne opfattelse udspringer af et biologisk paradigme, som inden for moderne forskning udgør det ene af tre paradigmer (Henriksen, 2011). Det biologiske paradigme hviler på en grundtagelse om, at talent delvist er medfødt, og at dette øger personens muligheder for at præstere på internationalt niveau (Rossing, 2018). Forskere og praktiske udøvere inden for dette paradigme fremhæver, at det kun er en minoritet, som besidder et medfødt potentiale, og at tidlige indikationer kan forudsige senere succes (Henriksen, 2011). Derfor bliver unge sportsudøvere rekrutteret tidligt til talenterprogrammer, hvilket er en identifikationsproces forbundet med mange faldgruber (Lidor, Coté & Hackfort, 2011). Når talenter bliver identificeret, sker det ofte på baggrund af en række fysiske og motoriske tests på trods af, at der er bred enighed om, at talent er et multidimensionelt begreb (Henriksen, 2011; Lidor, Coté & Hackfort, 2011).

Talent kan således ikke reduceres til at omhandle fysiske eller motoriske færdigheder, og det alene bliver kompliceret yderligere af den fysiologiske modenhedsproces når udøverne bliver ældre (Rossing, 2018). Den fysiologiske modenhedsproces kan have den konsekvens, at de mest udviklede individer bliver identificeret som talenter, og flere studier bevidner om problematikken da det ses at individer født tidligt i kalenderåret, ofte bliver udvalgt over individer født senere på året (Burgess & Naughton, 2010; Sherar, Baxter-Jones, Faulkner & Russel, 2007). Dog skal det siges, at det at være født tidligt på året ikke er lig med en tidlig biologisk og fysiologisk udvikling, men det er ofte tilfældet. Den genetiske prædisposition er ikke ligegyldig, selvom det er muligt for den atypiske udøver at nå internationalt niveau og bevidner blot om, at talent har mange facetter (Henriksen, 2011). Idrættens verden er dog ekskluderende på mange måder, og rigtig mange sportsgrene er domineret af en homogen gruppe, hvor inklusionskriterierne kan være antropometri, libertypesammensætning eller noget tredje.

Det andet paradigme betoner vigtigheden af mange års intens træning og intenst engagement for at blive udøver på højeste niveau (Henriksen, 2011). Dette paradigme, uanset om det kaldes for et psykologisk- eller træningsperspektiv, lægger mere vægt på tillærte færdigheder end medfødt talent

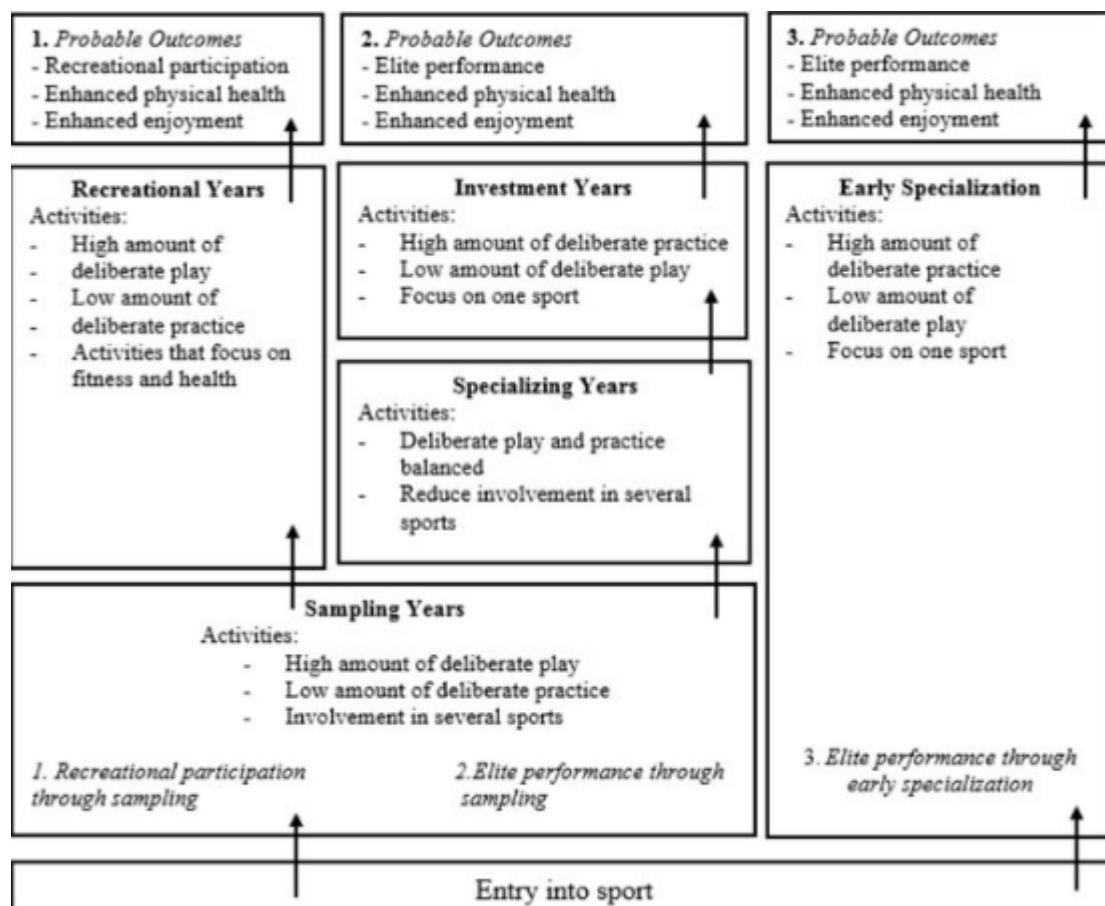
(Rossing 2018; Henriksen, 2011). Inden for dette paradigme deler praktikere og forskere sig i to hovedlejre: dem som advokerer for tidlig specialisering og store mængder målrettet træning, og dem som taler for en senere specialisering, med en overgang fra legende til målrettet træning (Henriksen, 2011).

Tidlig specialisering kan karakteriseres ved deltagelse i en idrætsgren allerede fra 5-års alderen, og at der fra begyndelsen, er en høj træningsvolumen og intensitet, såvel som deltagelse i konkurrencer i sporten gennem turneringer og kampe (Ford & Williams, 2017). Ideen om en tidlig specialisering udspringer fra et studie, som undersøgte sammenhængen mellem målrettet træning (Deliberate Practice) og præstationen hos elite musikere (Ericsson, Krampe & Tesch-Römer, 1993). I studiet fandt forskerne en lineær sammenhæng mellem antallet af timer brugt på målrettet træning og deres niveau. Målrettet træning er i eftertiden kommet til at stå centralt inden for talentudvikling. Ericsson fremhæver, at det tager 10.000 timers målrettet træning at nå ekspertise og at denne form for træning, adskiller sig fra andre fordi denne ikke nødvendigvis laves for udøverens velbehag, men for at øge præstationen (Ford & Williams, 2017; Henriksen, 2011).

Kontrasten til en tidlig specialisering er en sen specialisering (early diversification). Det begynder ved deltagelse i en række forskellige sportsgrene, der ofte er selvorganiseret og efterfølgende indtræder udøveren sent eller forsinket i organiseret idræt, og afslutter med en investering i den primære sport (Ibid.). Denne udviklingsvej giver inden specialiseringen, plads til at dyrke mange forskellige sportsaktiviteter, hvor disse laves for fornøjelsens skyld (Deliberate Play), og der ikke er noget krav om seriøsitet eller præstationsoptimering (Coté, Baker & Abernethy, 2007).

Gennem litteraturen beskrives den tidlige specialisering og den sene specialisering som hinandens modsætninger. Argumenterne for en tidlig specialisering hviler på to grundantagelser, at ekspert-udøverne i den tidlige udvikling adskiller sig fra ikke-ekperterne i forhold til træningskvantitet og kvalitet (Coté, Baker & Abernethy, 2007). Den anden antagelse, at målrettet sportsspecifik træning er overlegen i forhold til leg og involvering i andre sportsaktiviteter (Ibid.). Noget tyder dog på, at det ikke er nødvendigt at starte i en tidlig alder. Forskningen på området, er generelt enige om, at det stadig er muligt at nå eliten selvom du starter senere end andre udøvere (Ford & Williams 2017; Coté, Baker & Abernethy, 2007; Henriksen, 2011). Atleter som starter med at investere senere sammenlignet med en tidlig specialisering får ofte færre skader, er mere motiveret og når i visse tilfælde længere i sporten (Moesch et al., 2010; Ford & Williams 2017; Coté, Baker & Abernethy, 2007)

De to udviklingsveje som er beskrevet ovenfor, har Coté har opsummeret i DSMP-modellen, hvor udøveren i den sene specialisering gennemgår tre faser: sampling years, specializing years og Investment years (se figur, xx,).

Figur XX: Viser DSMP-modellen (Côté, Baker & Abernethy, 2007, s. 197, figur 8.2).

I DSMP-modellen er der også en tredje vej, hvor udøverne sampler som børn, og efterfølgende deltager i mere uformelle idrætter. Ford & Williams (2017) fremhæver en middelvej, tidligt engagement, der kan karakteriseres ved, at man begynder tidligt til sin primære sport, men adskiller sig ved at være mindre præget af målrettet træning og deltager samtidig i andre sportsgrene sideløbende.

Der er således ingen tvivl om, at der skal investeres mange timer i en given sportsgren for at dyrke sport på internationalt niveau. Vejen dertil, om det er ved en tidlig specialiseringsproces eller ved at sample gennem barndommen, eller en middelvej er svær at fastsætte.

Det sidste paradigme udgør en mere økologisk holistisk tilgang til talentudvikling, hvor der ikke længere kun er fokus på udøveren, men udøverens talent skabes i en dynamisk interaktion mellem ham selv og de miljøer han indgår i (Rossing 2018; Henriksen 2011). Det er derfor ikke tilstrækkeligt i dette paradigme at reducere talentudvikling til forskellige udviklingsveje eller kigge på antropometriske målinger og fysiske tests, når man skal udvikle fremtidens talenter. For at forstå talentudvikling eller den menneskelige udvikling som Bronfenbrenner beskriver den, må der ses ud over mennesket, og hele miljøet som talentet indgår i, betragtes (Henriksen, 2011). Rossing (2018) mener dog

ikke at dette fokus på miljøet er noget nyt, og at forskere siden 1900-tallets begyndelse, har været opmærksomme på miljøer f.eks. forskellene mellem byer og landområder ift. mental sundhed og fysisk aktivitet.

Flere studier har efterfølgende kigget på hvilken indflydelse miljøet har på udviklingen af talenter. I et casestudie af Balish & Coté (2014) har man taget udgangspunkt i et lille Canadisk samfund i Nova Scotia. Casestudiet er særligt interessant fordi det viser sig, at dette samfund med blot 646 indbyggere har produceret 10 atleter, som gik fra deltagelse i high school sport til college sport og bevidner om miljøets positive indflydelse på atleternes talentudvikling (Ibid.). Hvor lokalsamfundet i førnævnte casestudie har haft stor betydning for at facilitere atleternes udvikling, har Rossing (2018) i en dansk kontekst, konkluderet at miljøet og lokalsamfundet i visse sammenhænge fungerer som barrierer for talentudvikling, men at disse barrierer kan ophæves og overvindes af klynger af talentfulde spillere fra forskellige hold.

Andre studier betoner også vigtigheden af miljøet, hvor de undersøger statiske parametre (fx fødested) og deres indflydelse på talentudvikling (Hancock & Coté, 2014). Forfatterne fremhæver, at udøvernes fødested har stor betydning for deres muligheder for at dyrke talentet, og taler for de gavnlige effekter ved at udvikle talenter i mindre byer (Ibid.). Det kan dog næppe banaliseres så meget, at man kan sige at talentudviklingen forekommer hyppigere i byer med færre indbyggere. I en dansk PhD-afhandling konkluderer Rossing (2018) også, at hverken befolkningsstørrelsen eller befolkningstætheden indikerer opskriften på succes. Som en kontrast til Balish og Cotés (2014) casestudie om miljøets betydning, bliver det også fremhævet, at organisationen af sport har større indflydelse end lokalsamfundet i henhold til spillernes udvikling (Rossing, 2018).

I dette afsnit er der beskrevet, hvordan litteraturen har været optaget af talentudvikling gennem tiden. Litteraturen er overvejende opdelt i to hovedårer (biologisk og psykologisk paradigme), hvor litteraturen overvejende har været optaget af det psykologiske perspektiv, hvor de forskellige udviklingsveje og træningsmængde anses som den bedste måde at forklare udøverens talent på. Den holistisk-økologiske tilgang er nyeste skud på stammen. Det ene paradigme er dog sjældent bedre end det andet, og processen med at udvikle talenter er på mange måder en svær opgave. Nyere litteratur har fokus på miljøet om end det er statiske eller dynamiske parametre, kan projektgruppen ikke se meget litteratur som er orienteret mod undersøgelser af årgange. Få studier er orienteret mod gruppens indflydelse, hvilket gør det interessant at undersøge, hvordan en årgang opnår succes, og hvilke betingelser som kan forklare denne. Derfor vælger projektgruppen at positionere sig tættest på den holistisk-økologiske tilgang, da vi som nævnt i førnævnte afsnit, benytter et bredere perspektiv, hvor vi er optaget af samspillet mellem en række forskellige nære og bredere betingelser.

AALBORG
UNIVERSITET

4 Teori

Dette kapitel har til formål at præsentere projektets teoretiske forståelsesramme. Condition-focused approach af Hackman (2012) og Personal Assets Framework (PAF) af Côté et al. (2020) bruges til at skabe forståelse for, hvilke betingelser der har været gældende for udviklingen af årgang 89. Begge teorier vil i indgå i udarbejdelsen af interviewguiden, og skal fungere som teoretisk fundament for forskningsspørgsmålene. PAF vil i højere grad blive brugt i analysen som et redskab til at rammesætte de betingelser, som er blevet udledt gennem en tematisk analyse af empirien fra interviewene.

4.1 Condition-focused approach

Inden for litteraturen om gruppodynamikker, har der længe været fokus på en række analytiske modeller som antog, at man kunne etablere en kausal årsagssammenhæng, som kunne undersøge og forklare dynamikken i gruppearbejde (Hackman, 2012). Dette med henblik på at identificere potentielle interventioner, som kunne forbedre gruppeadfærd og præstation (Ibid.). Teorien er oprindeligt udarbejdet med hensigt om at forbedre gruppodynamikken i organisatoriske sammenhænge. Hackman vil gerne gøre op med den reduktionistiske måde at undersøge gruppodynamikker på, og mener ikke, at man kan reducere en gruppe til en årsag-effekt model, da en gruppe består af en dynamiske enhed, som ikke kan indfanges med en teoretisk model (Ibid.). Hackman foreslog at man bevægede sig væk fra modeller som illustrerer en kausal-årsagssammenhæng, og hen mod en analyse af betingelserne i grupper (condition-focused approach). Han opstiller seks betingelser, som kan være med til at skabe gruppeeffektivitet (Hackman, 2012). Disse er som følgende:

1. *Real Team*. Denne betingelse handler om, at gruppen fungerer som et intakt socialt system, hvor medlemmerne af gruppen arbejder sammen om et fælles mål. Gruppens medlemmer agerer på en måde, hvor hele gruppen er afhængige af hinanden.
2. *Compelling Purpose*. For at holde en gruppe fuldt ud engageret er det vigtigt med et attraktivt formål. Dette formål kan engagere, motivere og orientere gruppens medlemmer mod det fælles mål. Formålet er et vigtigt element i en gruppe, da det er med til at bestemme strukturen omkring gruppen samt dens måde at arbejde på.
3. *Right People*. En succesfuld sammensat gruppe bør have det optimale antal medlemmer med forskellige egenskaber. Gruppen skal være så lille som mulig og med så meget diversitet som muligt, da forskellige kompetencer kan komplimentere hinanden. Derudover skal gruppens medlemmer have erfaring med samarbejde og opgaveløsning.
4. *Clear Norms of Conduct*. Normerne i en gruppe er opridset og specificeret, så gruppens medlemmer er bevidste om, hvilken adfærd der er acceptabel eller ej. Er disse normer klare for alle i gruppen, skal der ikke investeres tid i at adfærdsregulere. Samtidig er de bedste

normer dem, som opfordrer til konstant at optimere præstation på et givet tidspunkt og forsøge at implementere strategier, som tilgodeser og udnytter særlige egenskaber hos gruppens medlemmer for derved at opnå et mål.

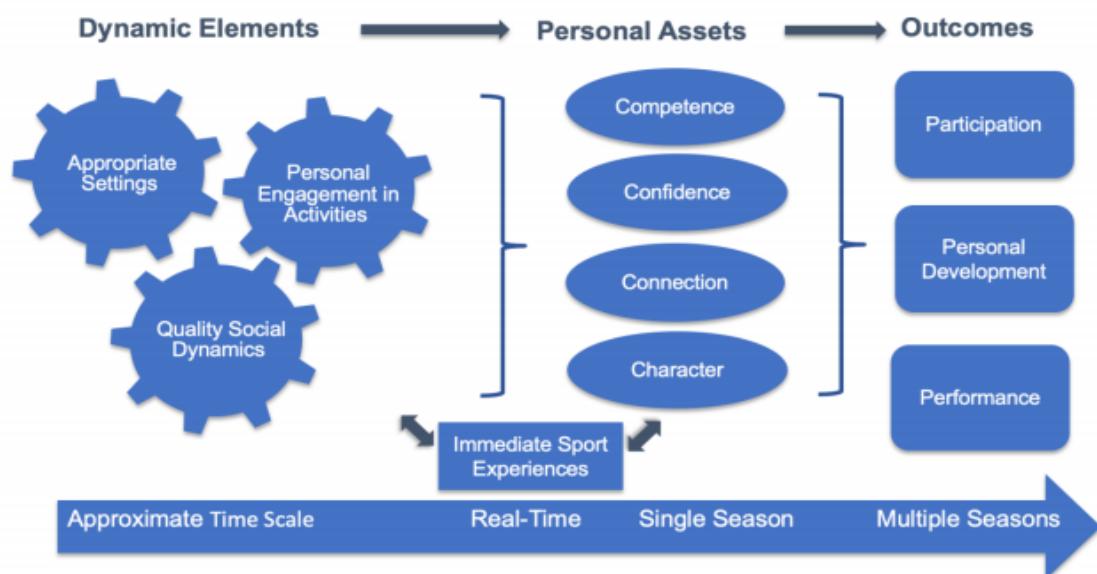
5. *Supportive Organizational Context.* Det er essentielt for en gruppe at have de materielle ressourcer for at udføre en opgave på plads. Derudover er der tre faktorer, som faciliterer gruppepræstation: 1) gevinsten ved en god gruppepræstation skal være anerkendende og give positive konsekvenser, 2) et informationssystem som kan give gruppemedlemmerne de nødvendige data og redskaber til at kunne planlægge og udføre deres arbejde og 3) gruppens medlemmer skal til hver en tid kunne benytte sig af teknisk såvel som uddannende support, hvis det er nødvendigt.
6. *Team-focused Coaching.* Kompetent team-coaching kan hjælpe en gruppe med at overkomme nederlag og øge chancen for, at sådanne nederlag kan vendes til noget konstruktivt for hele gruppen. Dette er dog afhængigt af, om de øvrige betingelser eksisterer eller om gruppen befinder sig på et stadiet, hvor gruppemedlemmer er modtagelige overfor coaching. Hackman siger, at selvom coaching kan være meget vigtigt i forhold til at skabe godt samarbejde i en gruppe, er det den mindst essentielle af de seks betingelser.

For at kunne arbejde med et fokus på betingelser inden for forskning i gruppodynamikker, nævnte Hackman selv tre konceptuelle og metodiske udfordringer, som der skal tages højde for. Den første begrænsning “contending with overdetermination” handler om, at det kan være besværligt at udlede enkelte af Hackmans seks betingelser (Hackman, 2012 s. 440). Gruppeadfærd og præstationer er påvirket af en lang række faktorer, og derfor kan det begrænse projektgruppens evne til at udlede bestemte variable, som har betydning for årgangens succes. Den anden begrænsning er “emergence” og “equifinality”, hvor grupperne/årgangen kun eksisterer i kraft af deres kollektivitet (Hackman, 2012 s. 440). Hvis man reducerer gruppen/årgangen til enkeltindivider, vil det ikke være muligt at forklare, hvordan gruppen er blevet så succesfuld. Kun ved at forstå hvad de har tilfælles på deres egne præmisser, kan man forstå fænomenet og dermed årsagen til deres succes. Derudover kan alle grupper nå det samme mål på hver deres måde. Der kan være tale om, at bestemte betingelser vægter forskelligt, og at en succesfuld strategi i én gruppe kan virke anderledes i en anden gruppe, da der ikke eksisterer nogen “rigtig” metode til at opnå et bestemt udbytte (Ibid.). Den tredje begrænsning er “bracketing group-level phenomena” og handler om, at forskeren skal forholde sig objektivt og tilsidesætte forståelser og holdninger til det felt, som der undersøges (Hackman, 2012 s. 441). Ved de mange forskellige faktorer og betingelser som har indflydelse på gruppeadfærd og præstationer, kan det være svært at se på forekommende fænomener uden at tillægge årsagen en personlig holdning eller gisning. Analysearbejdet skal være foruden bias og kun oplevelsen af fænomenet skal stå alene. og bearbejdes.

Et andet punkt, hvor der kan rejses kritik af Hackmans teori i relation til indeværende projekt er, at en condition-focused approach udelukkende henvender sig til grupper som sociale systemer, og sammenspillet mellem disse. I dette projekt interviewes der overvejende spillere fra årgang 89 som er blevet draftet og har fået spilletid i NHL. Hackmans teori forudsætter at succesen skal tilskrives årgangen som et socialt system, og tager ikke højde for individernes individuelle talent. Når projektgruppen i den efterfølgende analyse skal udlede om visse karakteristika går på tværs af flere af spillerne, er det med afsæt i de spillere, som har opnået international succes. Problematikken opstår dog i, at selvom projektgruppen lykkes med at forklare en række betingelser på tværs af de succesfulde spillere, forklarer det ikke hvorfor de resterende spillere ikke har opnået samme succes. I stedet kan man opdele dem som et andet socialt system, eller gå ned på individniveau og anse dem for individuelle talenter.

4.2 Personal Assets Framework

PAF-modellen er et framework, som er udviklet af Côte et al. (2020) ud fra et kritisk review af sportslitteraturen omhandlende ungdomsatleters udvikling (Côte et al., 2020). Formålet med frameworket er at muliggøre fremtidige studier og interventioners forståelse af de forskellige mekanismer, som kan være med til at forklare udviklingen af unge atleter (Ibid.). Teorien udmunder sig i tre elementer: 1) appropriate settings, 2) quality social dynamics og 3) personal engagement activities (Ibid.). Disse tre elementer er yderligere opdelt, og bidrager til en bredere forståelse er disse tre dynamiske manipulative komponenter i frameworket.

Figur XXX: Illustrerer PAF-modellen (Côte et al., 2020, s. 29)

Ifølge modellen bidrager de forskellige dynamiske elementer i sportsdeltagelse, til at skabe umiddelbar, kort- og langsigtet udvikling hos atleter (Côté et al., 2020). Udviklingen findes i forskellige personlige egenskaber, som over længere tid kan forbedre deltagelse, personlig udvikling og præstation. Modellen lægger meget vægt på, at interaktionen mellem personlige, relationsmæssige og organisationsmæssige faktorer er vigtige og nødvendige for at forstå udvikling gennem sport. Côté et al. påpeger dog selv, at de specifikke faktorer inden for hvert element mangler mere udforskning med følge af en mere økologisk og teoretisk fremgangsmåde (Ibid.).

I nærværende projekt er det gjort brug af PAF-modellen som redskab til at argumentere for de forskellige betingelser, som kommer til syne gennem analysen. Forud for analysen har projektgruppen gennem tematisk analyse af empirien fundet en række hovedtemaer og subtemaer, hvor disse vil blive situeret i Côté's framework. Ydermere gøres dette for at sætte dette projekts fund i perspektiv i en teoretisk kontekst i forhold til særlige betingelser for udviklingen hos årgang 89.

1. **Appropriate Settings.** Dette element omhandler den fysiske kontekst hvori atleter deltager i sin sportsaktiviteter. Appropriate settings berører både mikro- og makromiljøerne, hvor den sportslige aktivitet udføres i. Følgende subdimensioner er tilføjet til modellen for en mere fyldestgørende repræsentation: 1) playing field, 2) club/orginazation structure og 3) community structure (Côté et al., 2020).
 - a. *Playing Field.* På mikroniveau er playing field en essentiel komponent i atleten erfaring, som kan influere både godt og dårligt. For at opnå en optimal udvikling bør det fysiske rum være struktureret på en måde, hvor klare og konsistente grænser og forventninger promoveres samtidig med at give den rette aldersmæssige overvågning. Sportsprogrammer og træningssessioner kan fordelagtigt støbes sammen på en måde, hvor både præstation og udvikling forbedres. Dette kan gøre gennem modificering og differentiering af spilleregler eller udstyr i det fysisk domæne.
 - b. *Club/Organization Structure.* Organisatorisk medvirken og interesse i atletens udvikling kan have stor betydning. Forskellige politikker, mål og høj fleksibilitet kan bevirke, at atleter får større eller mindre gavn af deres sport. Størrelsen på klubben kan også have indflydelse på udvikling, hvor mindre klubber i mindre byer, den fysiske struktur og det konkurrerende miljø kan alt sammen have positiv indflydelse.
 - c. *Community Structure.* Ligesom strukturen på selve klubben har strukturen på hele fællesskabet også en betydning. Størrelsen på selve byen man bor i kan have betydning for, hvor stor en diversitet på idræt der kan tilbydes og dermed give de mest optimale rammer for udvikling, hvilket ifølge litteraturen lader til at være mellemstore byer.

2. Quality Social Dynamics. Dette element handler om sociale interaktioner i sportsmiljøet (Côté et al., 2020). Dynamikker mellem trænere, spillere, holdkammerater, forældre osv. kan have både positive og negative effekter på udvikling. I dette element indgår følgende niveauer af sociale interaktioner: 1) interpersonal relationships, 2) team dynamics og 3) social environment (Ibid.).
 - a. Interpersonal Relationships. Sociale relationer er vigtige komponenter i atletens udvikling. Især træneren er blevet påvist som essentiel, da træneren bidrager med mange ting, både social og teknisk færdighedsmæssigt. En stor del af litteraturen kan opsummeres til, at gode relationerne med træner, forældre, holdkammerater og endda dommere har stor indvirkning på udøverens oplevelse af sport.
 - b. Team Dynamics. Forskellige processer på et hold, som f.eks. kommunikation og tilpasning af positionel konkurrence har stor indflydelse på atletens tilfredshed og præstation. Derudover er samhørighed og social identitet også vigtige komponenter i forhold til udvikling.
 - c. Social Environment. Atletens oplevelse af gode relationer har også at gøre med et bredere socialt miljø, da atleter, trænere, andre medlemmer af den sportslige kontekst og sportsorganisationer ikke fungere i isolation fra hinanden. Alle instanser arbejder sammen om at give en positiv oplevelse af sport. I klubregi kan der være mange forskelle, ligeledes fra by til by. Sociale dynamikker kan opleves fra individniveau mellem to spillere og op til administrerende funktioner inden for sporten.
3. Personal Engagement in Activities. Diverse former for deltagelse i sport og sportslignende aktiviteter kan bevirkе en positiv udvikling på længere sigt. De forskellige niveauer i dette element er med til at beskrive faktorer, som har indvirkning på atletens udvikling, som udfører sig i opdagelsen af forskellige aktiviteter, få bedre forståelse for sin interesse i sport og bedre kompetencer og færdigheder, som kan overføres til flere aspekter af sportsverdenen. Disse niveauer er 1) sport of interest, 2) complementary physical activities og 3) complementary activities.
 - a. Sport of Interest. For at opnå positive langsigtede effekter, er det vigtigt, at der er balance mellem dedikeret træning og leg. Derudover bør deltagelse i sportsaktiviteter være faciliteret både af voksne såvel som ungdomsatleterne selv. I begyndelsen når atleten er barn, bør der i højere grad være prioriteret deliberate play over deliberate practice. Den seriøse træning kan gradvist øges med alderen, efterhånden som atleten bliver mere specialiseret indenfor sin sport.

- b. Complementary Physical Activities. I litteraturen påpeges det, at sampling giver atle-ten mulighed for at udforske mulighederne og dermed finde ud af, hvad der er inter-essant og uinteressant. Da tidlig specialisering kan resultere i tidlige burnout, er det vigtigt at stor diversitet prioriteres. Det har positiv effekt, hvis atleteren prøver ting af inden en dedikeret specialisering i en given sport (Côté, et al., 2020).
- c. Complementary Activities. Lige så vigtigt det er at deltage i mange forskellige typer sport, er det lige så vigtigt at deltage i mange forskellige aktiviteter ved siden af. Dette kan medvirke en forbedret social, følelsesmæssig og fysisk tilstand hos mange unge atleter.

5 Videnskabsteori

I dette projekt er der valgt at anlægge et pragmatisk videnskabsteoretisk ståsted, fordi man inden for denne tilgang er optaget af at undersøge, hvordan virkeligheden udspiller sig i en række konkrete praktiske sammenhænge.

Der findes forskellige ideer af pragmatismen fra filosoffer som Charles Sanders Peirce, William James og John Dewey. Med inspiration fra William James, som bl.a. siger, at sandheden skabes af hensigtsmæssigheder (Murphy et al., 1990), anlægger projektgruppen en lignende erkendelse af viden og sandhed. James' tese omkring sandhed lyder: *"What is true in our way of thinking is the production of beliefs that prove themselves to be good, and good for definite, assignable reasons."* (Ibid. s. 57). Det betyder, at sandheden findes, hvis den af flere årsager giver mening i forhold til det undersøgte. James påpeger, at vi som mennesker altid tror på det, som er bedst for os, hvilket gør det sandt, da man ikke kan adskille det, som er bedst at tro på fra det, som er sandt for os (Ibid.). Erkendelsen skal ikke forstås som en objektiv afspejling af den virkelighed, som vi alle lever og agerer i, men mere som et nyttigt redskab, der viser sig hensigtsmæssig i praksis. Pragmatismen er ikke som strukturalismen interesseret i abstrakte situationer eller som positivismen interesseret i at afdække almene hændelser gennem objektive observationer (Egholm, 2014), et såkaldt "God's-eye view", hvor der findes en komplet objektiv sandhed (Murphy et al., 1990). Ved at bruge et pragmatisk perspektiv, medskaber projektgruppen sandheden gennem kvalitativ metode, hvor vi får et retrospektivt indblik i nogle succesfulde ishockeyspilleres karriere, og hvilke årsager som ligger til grund for denne succes. Med centrale begreber som handling og erfaring betragtes mennesker som aktivt deltagende i den sociale verden (Egholm, 2014).

Da projektgruppen er særligt optaget af de enkelte ishockeyspilleres erfaringer gennem barn- og ungdomsårene i deres respektive ishockeyklubber, synes et pragmatisk perspektiv at være relevant. Dette leder frem til de ontologiske og epistemologiske antagelser, som projektgruppen gør sig.

Ontologien er læren om det virkelige, og omhandler hvordan noget er virkligt eller eksisterende (Sonne-Ragans, 2012). I dette casestudie anlægges der en ontologisk tilgang, hvor virkeligheden anses som værende subjektiv. Gennem semistrukturerede interviews, vil vi forsøge at forstå fænomenet ved at lytte og fortolke de beskrivelser som spillerne fra årgang 89 vælger at uddybe for os (Darke et al., 2012). Dette gøres fordi, at pragmatismen insisterer på at der på baggrund af sansninger i kroppen kan opstå erkendelse og disse sansninger skal ske i konkrete situationer (Egholm, 2014). Hermed fokuserer vi på spillerne, og den historiske samt kulturelle kontekst, som spillerne er en del af (Darke et al., 2012). Inden for den pragmatiske tradition, kan man ikke have viden om verden uden selv at være aktør i denne, og i processen med at interviewe spillernes historier, indgår projektgruppen som medskabere af deres historie. Projektgruppen er derfor bevidste om vores egen subjektivitet som en del af denne proces, gennem de interviewspørgsmål som stilles, og det efterfølgende produkt som bliver udarbejdet (Ibid.).

Epistemologien beskrives som det værende og handler om hvordan verden erkendes (Egholm, 2014). I dette projekt, hvor der anvendes interviews, vil verden erkendes gennem de spillerne, og den gyldige viden vil stamme fra spillerne, fordi virkeligheden er et produkt af deres bevidsthed (Sonne-Ragans, 2012). Erkendelsen fra subjektet sker på baggrund af sansninger i kroppen, og at disse sansninger er sket i konkrete situationer (Egholm, 2014). Disse sansninger fra spillerne forsøger projektgruppen at frembringe gennem retrospektive interviews gennem deres tid i børne- og ungdomsklubberne. Den videnskabelige erkendelse er dog baseret udelukkende på projektgruppens fortolkninger, hvorfor spørgsmålet omkring den sande viden kan drages i tvivl (Ibid.). Der sættes ikke et krav om at erkendelsen skal være objektiv sand så længe, at vi kan bruge den til at forstå sandheden i den konkrete situationer, som vi undersøger.

6 Metode

6.1 Case

Et casestudie er undersøgelsen af et konkret fænomen i den kontekst, hvor fænomenet udspiller sig (Jones, 2015). Når der vælges at udarbejde et casestudie, er det fordi, at man er interesseret i den menneskelige adfærd, og analysere hvordan denne udvikler sig på tværs af tid, miljø og kontekst. Casestudiet kan defineres som:

“an empirical enquiry that investigates a contemporary phenomenon within its real-life context, especially when the boundaries between phenomenon and context are not clearly evident and it ‘relies on multiple sources of evidence” (Darke et al., 1998 s. 275).

Som det fremgår af definitionen, undersøges konkrete fænomener i dets naturlige kontekst, hvor der ikke manipuleres ved casen. Gall et al. 1996., har opstillet fire karakteristika, som kendetegner et casestudie: 1) Phenomena are studied through focusing on specific cases, 2) Each case is studied in depth, 3) Phenomena are studied in their natural context, 4) Case study research takes the perspective of those within the case, rather than the research's perspective (Ibid.). Projektgruppen er udelukkende optaget af at se på hvilke betingelser, som kan forklare, hvorfor disse spillere fra årgang 89 blev så succesfulde. Fænomenet bliver undersøgt i dybden gennem den udvalgte metode. Projektgruppen undersøger fænomenet retrospektivt gennem kvalitativ metode, hvor spillernes egen fortælling omkring oplevelser, der igennem tiden har været særligt indflydelsesrige for deres udvikling, kommer til udtryk. Derfor er interviews den bedste informationskilde til at undersøge dette retrospektive fænomen.

Der findes en række forskellige typer af casestudier, som man kan vælge afhængigt af problemstillingen. Et ekstremt casestudie kan vælges hvis formålet er *“At opnå information om usædvanlige cases, som kan være særligt gode/succesfulde eller særligt problematiske i en mere snævret defineret forstand”* (Flyvbjerg, 2015, s. 508, boks 24:2).

6.2 Præsentation af casen

I et internationalt perspektiv er Danmark en lille ishockeynation, hvor der kun er 5500 aktive spillere og 9 eliteklubber på landsplan (DIU, 2020). På trods af Danmarks relativt lille størrelse, har Danmark siden 2003 spillet sig ind som en fast del af A-gruppen til VM, med lande som USA, Canada og Finland. På det danske landshold er flere af spillerne fra verdens bedste ishockeyliga, NHL. Det er dog de færreste danske ishockey spillere, som kommer til NHL og frem til dags dato, er der kun 14 danskere som har fået spilletid i den prestigefyldte liga. Ud af de 14 danske spillere, er 5 af dem født

i 1989, og har spillet på samme årgang. Danmark er af denne årsag det land i verden, som målt på antallet af registrerede spillere, har flest NHL-spillere (DIU, 2020). Derfor må der have været nogle betingelser, som har været fælles for denne gruppe af danske spillere, som har muliggjort deres indtræden i NHL. Casen består af 6 danske succesfulde ishockey spillere fra årgang 89, hvoraf 4 af dem har spillet i NHL. Spillerne kommer fra 3 forskellige ishockeyklubber. Til at undersøge dette, er der valgt en kvalitativ metode, og retrospektive interviewene er foretaget for at få fortællingerne fra spillerne omkring deres ishockeykarriere.

6.3 Semistrukturerede Interviews

Formålet med at udføre kvalitative forskningsinterview er, at forstå verden ud fra interviewpersonernes synspunkter og udfolde deres oplevelser (Kvale & Brinkmann, 2009). I nærværende projekt vil der udføres semistrukturerede interviews fordi, denne tilgang tillader en mere fleksibel spørgeteknik, hvor retningen og rækkefølgen af spørgsmålene kan ændres alt efter informantens udtalelser (Jones, 2015). Dette er fordelagtigt, da der kan opstå nye emner under interviewet, og der kan dykkes ned i emner, som den interviewede har åbnet op for (Ibid.).

De semistrukturerede interviews skal bidrage med at forstå temaer i den oplevede verden ud fra de interviewedes egne perspektiver (Kvale & Brinkmann, 2009). Projektgruppen har derfor på forhånd udarbejdet en interviewguide som indeholder en række temaer med afsæt i en teoretisk ramme af Hackmann (2012) og Côté et al. (2020). Interviewguiden skal bidrage til at besvare den opstillede problemformulering. Spørgsmålene er alle retrospektive, og vedrører spillernes tid som børn og ungdomsspillere. De interviewede i projektet er alle personer, som i mere eller mindre grad har stor erfaring indenfor elitemiljøet, og at blive interviewet er muligvis ikke nyt for dem. Kvale & Brinkmann (2009) betoner i sammenhæng med eliteinterviews, vigtigheden af, at være fortrolig med interview emnet for at opnå symmetri i interview relationen. Selv om projektgruppen er godt orienteret i litteraturen, har projektgruppen ikke det store kendskab til personerne. Dette er valgt ud fra en præmis om, at projektgruppen ikke har interesse i at have kendskab til de interviewede på forhånd, men udelukkende er interesseret i deres fortælling.

Når interviewene skal udføres, vil projektgruppen registrere interviewene vha. Iphone med en digital diktafon. Optagelsen af interviewet muliggør, at projektgruppen gentagende gange kan vende tilbage til interviewet. Dette giver intervieweren friheden til at koncentrere sig om den interviewede, emnet og dynamikken (Kvale & Brinkmann, 2009). Projektgruppen tilstræber at udføre interviewene i lokaler, hvor der er minimal støj, både af hensyn til kvaliteten af det optagne, men også for at minimere forstyrrelser, som kan fjerne fokus fra interviewet (Ibid.).

Der er blevet foretaget 9 interviews med 6 spillere, 2 forældre og 1 træner. Interviewene fandt sted diverse lokationer og over en række virtuelle platforme. Interviewene tog mellem 42 - 93 minutter at gennemføre og blev foretaget i perioden 28/09/2020- 21/10/2020.

6.4 Interviewguide

Interviewguiden skal give overblik og struktur over interviewforløbet fra start til slut samt skitsere de overvejelser og refleksioner, som ligger forud for selve interviewene (Kvale & Brinkmann, 2009). Projektgruppen har valgt at anvende Hackmans (2012) condition-focused approach og Côté's Personal Assets Framework fordi disse kan bidrage udøverens udvikling og samspillet mellem de grupper, som udøveren har været i over tid.

Interviewguiden er opdelt i otte sektioner, hvor den første sektion omhandler deres baggrundshistorie, derefter seks sektioner svarende til hver af Hackmans seks betingelser og slutteligt en afrunding. Den første sektion har til hensigt at opnå baggrundsviden om deres tid som ishockey spillere, og interviewerne kortlægger sammen med informanten en tidslinje over deres karriere. Tidslinjen er valgt som et redskab, der skal skabe struktur og retning for resten af interviewet. Den er dog afgrænset til spillerne fordi omdrejningspunktet i interviewene med trænerne udelukkende er om årgang 89, hvilket er en kort tidsperiode og derfor er tidslinjen overflødig at anvende der. Projektgruppen har også valgt at fravælge brugen af tidslinjen med forældrene, da formålet med tidslinjen er at kortlægge spillerernes karriere, og hjælpe dem med at erindre deres tid i klubberne som børne- og ungdomsspillerne.

De efterfølgende spørgsmål er lavet med afsæt i de to udvalgte teorier, og knytter sig til deres tid i barndoms- og ungdomsklubberne samt de nære og brede betingelser, som knytter sig dertil. Det tilstræbes at stille åbne spørgsmål, så interviewpersonen kan give en sandfærdig beretning, uden at vi påvirker hans svar i nogen bestemt retning.

For at gøre interviewet mere naturligt og flydende, er forsker- og interviewspørgsmål omformuleret til en blanding af tematiske såvel som dynamiske spørgsmål. Tematisk for at få viden om forsker-emnet og dynamiske for at fremme en positiv og afslappet jargon mellem interviewer og interview-person (Kvale & Brinkmann, 2009).

Der er udarbejdet tre forskellige interviewguides: en som henvender sig til spillerne, en som henvender sig til trænerne og en som henvender sig til forældrene. Den overvejende forskel på interview-spørgsmålne er et spørgsmål om perspektiv, hvor der fx spørges ind til normerne på holdet: "Var der nogle regler på holdet?" Her vil spillerne, trænerne samt forældrene formentlig give forskellige svar til samme spørgsmål.

Ved afslutningen af hvert interview vil projektgruppen adspørge de interviewede om der er noget, de mangler at uddybe. Dertil adspørges de interviewede om tilladelse til projektgruppen ifm., at bruge

nogle af deres fortællinger, som er fælles for de andre interviewede. Dette er med henblik på at opnå nuancerede beskrivelser af samme fænomener. Sluteligt afrundes interviewet med stor tak for deltagelse og indsats.

6.5 Transskription

Transskription er den efterfølgende proces, hvor samtalen overgår fra mundtlig til skriftlig form (Kvale & Brinkmann, 2009). Når en samtale transskriberes, ændres indholdet fra sproglig diskurs til skriftlig diskurs, hvilket hver især har forskellige styrker og udtryk. Dette gøres primært for at skabe grobund for nærmere analyse, og skiftet fra sproglig til skriftlig form er i sig selv en del af analyseprocessen (Ibid.). I nærværende projekt vil gruppens medlemmer selv transskribere interviewene, hvilket kan være en fordel, da mange små detaljer, som kan være relevante for analysearbejdet, kan komme i spil. Når der transskriberes fra lydoptagelse til tekst, findes der tekniske og fortolkningsmæssige problemer, som forskerne skal tage hensyn til og træffe valg omkring. I dette projekt er der to som skal transskribere, hvilket bevirker, at der forud for transskriptionen skal være enighed i skriveproceduren (Ibid.). Projektgruppen har derfor udarbejdet en transskriptionsnøgle, så transskriptionerne bliver bearbejdet på samme måde (se figur).

Transskriptionsnøgle
Uforståeligt tale: Markerer med UF eller (uforståeligt) eller (utydeligt)
Pauser: Skrives ikke ind
Tegnsætning: For at bevare meningsindholdet i skriftsproget, vil der sættes komma så tæt på rådata i talesproget som muligt.
Gentagelse: Gentagelser medinddrages.
Ordstilling: Ordstilling transskriberes så troværdigt mod rådata som muligt
Følelsesudbrud: Følelsesudbrud udelades
Fyldeord: Fyldeord som "oh" medinddrages.
Spørgsmål: Vil være markeret med fed skrift
Informant: For at sikre informanternes anonymitet, vil denne blive betegnet som I (stort i), ligeledes vil personlige data slettes
Forsker: I transskriberingen vil forsker betegnes som F

Figur XX: Viser transskriptionsnøgle som sørger for ensretning af transskriptionerne.

For at gøre transskriptionsprocessen transparent, har projektgruppen valgt at vedlægge transskriptionsnøglen. Denne skal bidrage med at gøre transskriptionsprocessen ens for alle gruppemedlemmerne, og gennemsigtig for andre, så den metodiske proces fremstår indlysende for læseren.

6.6 Etiske overvejelser

En kvalitativ interviewundersøgelse er ifølge Kvæle & Brinkmann et moralsk foretagende, hvor der knytter sig en række etiske spørgsmål til midlerne og målet (Kvæle & Brinkmann, 2009). I nærværende projekt består casen af ishockey spillere fra samme årgang og tilhørende trænere. For de implikerede parter og bekendte, vil det nok være muligt at udlede hvem der har udtalt hvad. Projektgruppen har dog valgt at præsentere alle de interviewede under pseudonymer, så de kan tale frit, og ikke på et senere tidspunkt, kan blive stillet til regnskab for deres udtalelser (Ibid.) For at sikre sig anonymiteten af deltagerne, er det kun projektgruppen, samarbejdspartnere (Luc Martin, Niels Ros-sing, Christian Wrang og Simon Dalsgaard) og en sparringsgruppe, som har kendskab- og adgang til deltagernes rigtige navne (Jones, 2014).

Umiddelbart før interviewets begyndelse, vil projektgruppen sikre sig, at de har opnået samtykke fra de deltagende parter (Kvæle & Brinkmann, 2009) Dette gøres ved, at begge parter underskriver en skriftlig samtykkeerklæring under de fysiske interview, som oplyser de interviewede om fortroligheden af deres informationer, og at de til ethvert tidspunkt kan trække deres udtalelser tilbage indtil artiklen, er publiceret (se bilag 1, s.6-8). Samme metode vil anvendes under de virtuelle interview, men der adspørges den interviewede om mundtligt samtykke til at deltage i projektet. Dette gøres fordi, at det kan være en besværlig proces med at sende samtykkeerklæringer frem og tilbage, og resultere i en formindsket lyst fra de interviewede.

Desuden vil projektgruppen begynde interviewet med en kort briefing om undersøgelsens overordnede formål (Kvæle & Brinkmann, 2009). Ved afslutningen af hvert interview, vil projektgruppen adspørge deltageren om yderligere samtykke til at bruge fælles specifikke hændelser som et spørgsmål til nogle af de andre deltagere. Hensigten med at bruge deltagernes fortællinger er, at opnå flere perspektiver fra vigtige begivenheder fra flere af deltagerne, som kan bidrage med at skabe mere nuancerede beskrivelser eller vidne om fællesnævnere.

6.7 Metodekritik

I dette projekt var interviewene foretaget fysisk, virtuelt over Microsoft Teams/Skype og over telefonen. De fysiske interviews havde den fordel, at projektgruppen og den interviewede kunne sætte ansigt på hinanden, aflæse hinandens kropssprog og det skabte muligvis en bedre dynamik mellem interviewer og respondent. Dette skulle resultere i, at forskningsinterviewet nærmede sig en hverdagssamtale, hvor projektgruppen let afveg fra interviewguiden (Kvæle & Brinkmann, 2009). For projektgruppen var det til tider en udfordring at sikre sig kvaliteten af de virtuelle interviews. Dette skyldtes bl.a. en ringe internetforbindelse som gav mange forstyrrelser og uforståelige sætninger.

Efter afvikling af de første to interviews, blev projektgruppen opmærksomme på, at de interviewede i nogen udstrækning, havde svært ved at erindre deres tid i børne- og ungdomsklubberne. For at stimulere deres erindring, tilbød projektgruppen de interviewede at sende interviewguiden forud for interviewet. Dette medførte, at deltagerne forud for interviewet kunne læse interviewguiden, og huske tilbage på deres tid som barn og teenager. Projektgruppen oplevede dog også, at interviewguiden i nogen grad var styrende for de interviewedes beskrivelser. Dette var ikke problematisk i sig selv, da hensigten var at få respondenterne til at give nogle righoldige beskrivelser, men betød samtidig, at de lejlighedsvis besvarede det som de troede, at projektgruppen gerne ville høre.

I begyndelsen havde projektgruppen dog svært ved at afvige fra interviewguiden, hvilket kunne tilskrives erfaringen som interviewere. Det betød, at de fysiske interview som blev afviklet, muligvis bar mere præg af et struktureret interview, og det havde sandsynligvis hæmmet kvaliteten af de første interviews sammenlignet med de sidste. Dette betød dog ikke, at der ikke var problematikker forbundet ved de sidste interviews. Den manglende erfaring kom også til udtryk, når intervieweren havde svært ved at dvæle i samme spørgsmål og spørge om det samme på forskellige måder. Her er der to indvendinger. Det første hænger sammen med, at alle interviewene ikke blev foretaget fysisk. Projektgruppen havde svært ved at vurdere om det var til gene for de interviewede, at samme spørgsmål blev stillet. Det andet var, at de interviewede er professionelle atleter, og derfor ville projektgruppen ikke spilde deres tid ved at forsøge at stille de samme spørgsmål igen og igen.

6.8 Analysestrategi

I dette projekt blev der foretaget en tematisk analyse af den indsamlede empiri. Tematisk analyse er en metode brugt inden for analyse af kvalitative data, og kan bruges til at identificere, analysere og fortolke meningsfulde mønstre eller temaer (Clarke & Braun, 2016). Metoden var særligt brugbar i relation til vores problemformulering, fordi den kunne bidrage med at identificere, organisere og formidle fokuspersonernes fortællinger (Ibid.). Clarke & Braun (2016) har udarbejdet en guide til tematisk analyse, som består af seks trin, hvor den første handler om at sætte sig ind i dataene. Da datasættet bestod af transskriptioner fra interviewene, har projektgruppen sat sig godt ind i dataene ved at transskribere interviewene selv, og læse dem efterfølgende, hvilket var fordelagtigt grundet transskriptionens natur, idet der kræves en fokuseret gennemgang og nedskrivning af det sagte, som kunne facilitere analyse og fortolkning (Ibid.).

Andet trin handler om at generere koder ud fra dataene. Clarke & Braun nævner to tilgange: en data-drevet og teori-drevet (Ibid.). Projektgruppen valgte at anlægge en data-drevet induktiv tilgang, hvor de interviewedes udsagn blev inddelt i en lang række temaer som udvikledes ad hoc. Temaerne var ikke udvalgt på forhånd, og de udvikledes i takt med at transskriptionerne blev gennemlæst. Til at

I dette arbejdsprocessen har projektgruppen anvendt NVivo 12 Pro, som er et softwareprogram til analyse af kvalitativ empiri. Her blev transskriptionerne inddelt i koder, der bidrog med at systematisere de store mængder data.

I tredje trin blev koderne inddelt i potentielle over- såvel som underordnede temaer for at danne et overblik over, hvilke koder som hørte til hvilket tema. Det resulterede i en lang række temaer, som skulle sorteres.

I fjerde fase gennemgik projektgruppen de overordnede- og underordnede temaer, med henblik på at udlede om de adskilte sig fra hinanden. I femte fase skulle temaerne defineres og tilskrives navne. I denne fase var det vigtigt at identificere essensen af de forskellige temaer, og beslutte hvilke dele af dataene som temaerne indfangede. Projektgruppen havde fundet frem til tre overordnede temaer: Familie, Træningskultur og Træningsaktiviteter med tre tilhørende undertemaer (se bilag, tabel XX). Hovedtemaerne opstod tydeligt som følge af de interviewedes beskrivelser, og kunne adskilles fra hinanden. Der ville dog givetvis være et overlap mellem træningskulturen og træningsaktiviteterne, da de i nogen grad er hinandens forudsætninger. Dog vil træningsaktiviteterne i højere grad betone de forskellige typer af træning, mængden og hvordan spillerne er blevet udfordret ved at spille på to hold mv. Træningskulturen adskiller sig ved at betone en fælles vinderkultur, og hvordan trænerne har haft betydning for spillernes udvikling på flere områder, og hvordan Frölunda havde skabt et elitepræget miljø.

Den sjette og sidste fase begyndte da alle temaerne var udarbejdet, og handlede om at få skrevet analysen. I begyndelsen af denne fase, forsøgte projektgruppen nøje at udvælge de citater, der indfangede essensen af temaerne, og lod dataene fortælle en historien, der gik ud over beskrivelsen af dataene, og argumenterede for problemformuleringen (Braun & Clarke, 2016).

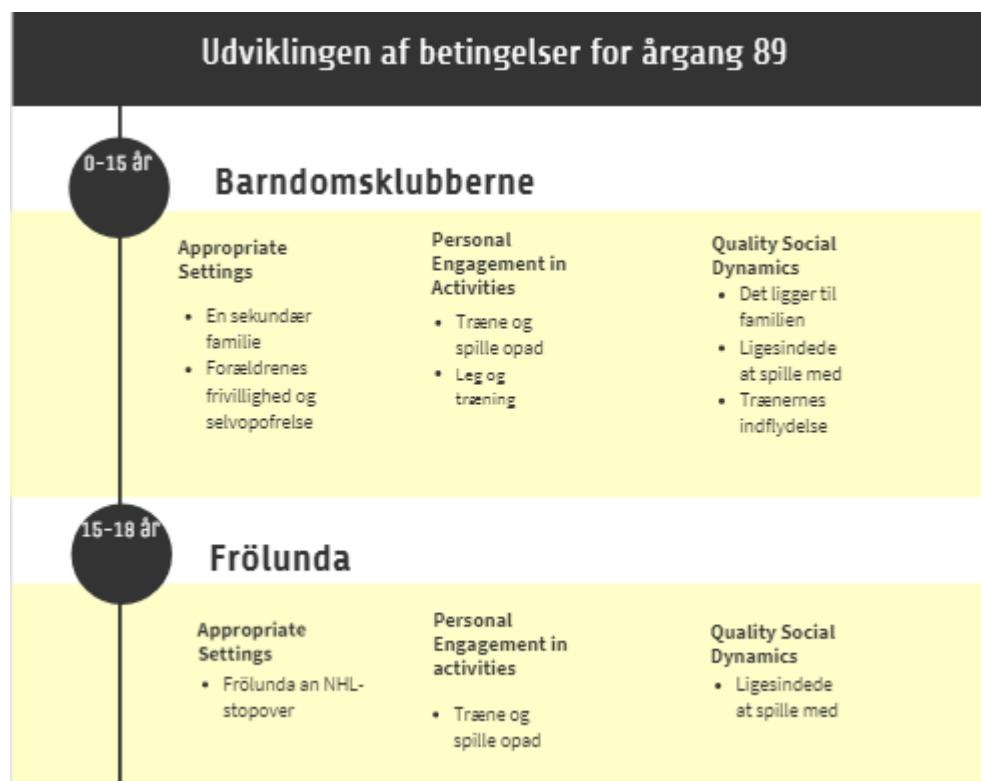
Vi vil her tage vores fund og integrere disse i PAF, da vores fund passer ind i frameworkt. I analysen vil hovedtemaerne dog udgå af analysen, og undertemaerne integreres ind under de tre dynamiske elementer i PAF. Dette gøres for at indfange undertemaerne i de tre dynamiske elementer, og fordi det hjælper med at forklare hvilke betingelser, som har været til stede i spillernes ungdomsår.

7 Analyse

7.1 En tematisk analyse indlejret i PAF

Personal Assets Framework (PAF) er et redskab, som kan bidrage til at forstå ungdomsatleters udvikling, og hvilke betingelser der kan forklare denne (Côté et al., 2020). Som beskrevet i teoriafsnittet er PAF et øjebliksbillede af en atlets udvikling, hvor projektgruppen forsøger at skabe et dynamisk billede af, hvordan spillernes omgivelser ændrede sig over tid, og fremhæve, hvordan de var kontekstuelt bundet op på det sted, hvor spillerne havde befundet sig på forskellige tidspunkter.

Analysearbejdet resulterede i to tidsperioder, Barndomsklubberne og Frölunda, hvori der var forskel på hvilke betingelser, som gjorde sig gældende til hver af de to perioder. Projektgruppen har efterfølgende sat de udarbejdede temaer ind under de tre overelementer fra PAF (se figur 5).

Figur XX: Viser de fundne temaer indarbejdet i PAF, og hvordan de har været gældende i Barndomsklubberne og Frölunda.

Fælles for alle de interviewede spillere er, at de har tilbragt deres barndom og teenageår i deres barndomsklub. Efterfølgende gik spillernes karriere i forskellige retninger, men fællesnævneren for de spillere som kom til NHL er, at de alle før eller siden har været i Frölunda.

Temaerne er indlejret i de overordnede teoretiske rammefaktorer for betingelser i PAF, og den første rammefaktorer Appropriate Settings, hvor undertemaerne: en sekundær familie og forældrenes frivillighed og selvopofrelse passer ind under elementet i PAF. I denne rammefactor beskrives familiens indflydelse og deres frivillige indsats samt familiære relationer i barndomsklubberne og hvilken indflydelse Frölunda havde på spillernes udvikling.

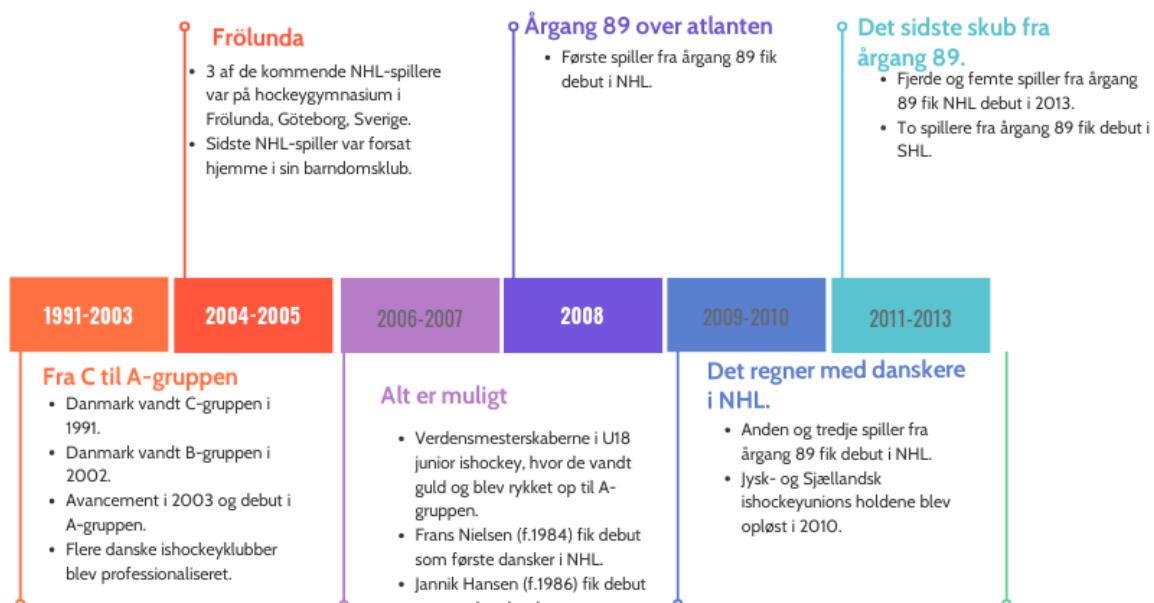
Den næste rammefaktorer Personal Engagement In Activities, hvor undertemaerne: leg og træning og træne og spille opad er indskrevet. I denne rammefactor beskrives spillernes udviklingsveje mod eliten, og hvordan de gennem leg, og træning i barndomsklubberne og i Frölunda har udviklet sig og trænet.

Den sidste rammefaktorer Quality Social Dynamics, hvor undertemaerne: det ligger til familien, lige-sindede at spille med og trænerens indflydelse er placeret i. I denne rammefactor beskrives hvilke relationer i barndomsklubben og i Frölunda, som spillerne fra årgang 89 har haft, og hvordan de har bidraget til at udvikle spillerne.

7.2 Appropriate Settings

7.2.1 Et sportsmiljø i fremgang

I begyndelsen af 90'erne var Danmark en lilleput nation, der i en ishockey sammenhæng ikke kunne stå mål med de store nationer som Rusland, Canada og Finland. På dette tidspunkt havde ingen danske spillere endnu fået spilletid i den prestigefyldte liga, NHL. Selvom Danmark i 2020 fortsat er små i mange aspekter, har Danmark siden 90'erne udviklet sig fra at være placeret i C-gruppen, til at høre i A-gruppen og har siden haft 14 aktive NHL-spillere.

Figur XX: Viser historisk tidslinje for dansk ishockey i relation til udviklingen af årgang 89.

Fra Amatør til Professionel: I årene 1991-2003 skete der en række betydningsfulde begivenheder i dansk ishockey. I 1991 vandt Danmark for første gang C-rækken, hvilket bevirke, at Danmark fremover skulle spille i B-rækken, og har ikke spillet i C-rækken siden. Dette skete to år efter, at spillerne fra årgang 89 blev født, og allerede der begyndte spillerne at få interesse for ishockey. I 1997-1998 blev dansk ishockey i stigende grad professionaliseret gennem en eliteoverbygning hos en række danske ishockeyklubber, hvor amatørerne og professionel ishockey blev adskilt. I år 2002 vandt Danmark B-rækken, hvilket resulterede i avancement til A-rækken året efter.

“(...) det er vel også at vi kommer i A gruppen som ishockeynation øh, lige omkring det her mens jeg stadig er ungdomsspiller og sådan noget at man ligesom at dansk ishockey kommer videre og der er noget at se op til og man sidder og ser dansk landsholdishockey og Canada og Finland og altså, at man får en eller anden tro og håb om at jamen altså, at være ishockeyspiller i Danmark betyder faktisk at du er en god ishockeyspiller i verden.” (Laurits/spiller)

Ovenstående citat vidner om, at oprykningen til A-rækken var en vigtig begivenhed som beviste, at man som dansker var god nok til at spille mod de bedste ishockeynationer. I denne periode begynder Team Danmark at øge interessen for dansk ishockey.

Frölunda: I 2004-2005 flyttede tre ud af fire kommende NHL-spillere fra årgang 89 hjemmefra for at gå på Frölunda hockeygymnasium i Göteborg i Sverige. Spillerne pendlede frem og tilbage mellem Frölunda og Danmark, hvor de deltog i ungdoms landholdssamlinger. Samtidig begyndte talentudviklingen for alvor at tage fart i Danmark med etableringen af kraftcentre og øgede økonomiske ressourcer til ishockeyen.

Alt er muligt: I 2006 var alle spillerne samlet til U18 verdensmesterskaberne i juniorishockey (Elite-prospects, 2020). Året efter fik Frans Nielsen (f.1984) sin debut i NHL, som den første dansker nogensinde. Få måneder efter i 2007 fik Jannik Hansen (f.1986) sin debut som den anden dansker i NHL.

Årgang 89 over Atlanten: Første danske spiller fra årgang 89 fik sin debut i NHL. Spilleren var på daværende tidspunkt 18-år, og blev som 17-årig draftet som nummer 8, hvilket er det højeste danske draft nogensinde til dags dato.

Det regner med danskere i NHL: Anden og tredje spiller fra årgang 89 fik debut i NHL i henholdsvis 2009 og 2010 i en alder af 20 år. I 2009 fik en tredje dansk spiller, Peter Regin (f.1986), også sin debut i NHL. Samtidig blev unionsholdene opløst i Jylland og på Sjælland i 2010.

Det sidste skub fra Årgang 89: I 2013 fik de sidste to spillere fra årgang 89 debut i NHL. Samme år fik to andre spillere fra årgang 89 debut i SHL.

7.2.2 Ishockey ligger til familien

Næsten alle ishockeyspillernes indgang til ishockey kom gennem et eller flere familiemedlemmer, som havde kendskab til ishockeysporten. Det har været en far, en mor, en bror og i enkelte tilfælde nogle kammerater uden for familien. Rollemodeller var klart en faktor, som havde spillet ind på den tidlige engagering i sporten hos mange af spillerne, hvad enten det har været deres ældre brødre eller far. For to af spillerne var det dog gennem børnehaven, at de fik stiftet bekendtskab med ishockeyen.

"Jeg startede med at spille ishockey da jeg var fem år, øh og det gjorde jeg egentligt fordi jeg kommer ud af en ægte ishockey familie. Min storebror som er 3.5 år ældre han var gået i gang med at spille der øh og vi havde fået interessen fra min far som også havde spillet ishockey både i den bedste liga i Danmark og på landsholdet den gang og yderligere så min farfar har også spillet ishockey øh på i ligaen og på landsholdet så det var, min bror og jeg er tredjegeneration" (Laurits/spiller)

Citatet indikerer, at relationen til sporten går flere generationer tilbage og familiens engagement havde en betydning for spillerens indtræden i ishockey. Dette mønster gentog sig for størstedelen af spillerne. De spillere, som har haft familie at dele sporten med, har fået stor gavn af det, hvilket fremhæves i nedenstående citat, hvor Laurits fortæller om at spille ishockey med sin bror:

"Det har jo været fedt fra vi var helt små så har vi jo altså spillet på værelserne ellerude på vejen og sådan noget så vi har altid presset hinanden og haft det sjovt og vi har jo ligesom været i samme proces så både når det har været godt og knap så sjovt jamen så har vi kunne dele de ting med hinanden og specielt det med at spille først på eliteholdet altså professionel hold i [hjemby] sammen og senere hen på landsholdet det har bare været vildt fedt det er jo det vi da vi løb og legede på vejen og kunne sige til hinanden det var jo drømmen dengang ik og rent faktisk at opnå det begge to øh og gøre det sammen det er jo unikt ja." (Laurits/spiller)

Ovenstående citat indikerer, hvilken positiv indflydelse det kan have, hvis søskende deler samme interesser. Spilleren fremhæver, hvordan de har været fælles om ishockeyen på godt og ondt, og hvordan de har kunnet bibeholde kærligheden til ishockeyen ved at dyrke det sammen. De har kunnet lege med hinanden og presse hinanden til at blive bedre.

Indgangen til ishockey varierede fra spiller til spiller. Det mønster, som gik igen hos de fleste spillere fra årgang 89 har været gennem familien, hvor enten fædre eller søskende spiller eller tidligere har spillet. Derudover har det været en fordel for de spillere, som har søskende, at de har kunne lege med hinanden og presse hinanden til at blive bedre. Dette skabte nogle muligheder for, at spillerne kunne udvikle sig uformelt, og har vedligeholdt spillernes relation til sporten.

7.2.3 Forældrenes frivillighed og selvopofrelse

En fællesnævner som gik igen hos alle interviewpersonerne, var deres beskrivelse af den store frivillige indsats, engagement og selvopofrelse fra forældrene, som brugte mange timer på at støtte op og træde til der, hvor der manglede hjælpende hænder. Når der specifikt blev spurgt ind til forældrenes rolle i spillernes udvikling, var det tydeligt at spillernes forældrene havde ofret utroligt meget fritid for deres børns sports skyld.

"mine forældre de stillede jo op hvis ens forældre ikke stiller op så fungere det jo ikke, altså, det gør det bare ikke. Altså det er jo et kæmpe commitment fra mine forældres side også at stille op for at bruge weekenden ud og weekenden ind og øh køre frem og tilbage og hente og bringe og lave mad og alt sådan noget" (Lukas/spiller)

Ifølge ovenstående har det ikke været muligt for spillerne at engagere sig så meget i ishockeyen, uden at engagementet fra deres forældre har fulgt med. Dette commitment som beskriver forældrenes selvopofrelse har betydet, at forældrenes hverdag og weekender har været struktureret omkring deres deltagelse i ishockey.

Spillernes forældre fik generelt større interesse i den sport, som deres børn valgte at specialisere sig inden for, og at de også, særligt ved ishockey grundet materielle såvel som strukturelle omkostninger i dansk perspektiv, dedikerede sig finansielt og tidsmæssigt.

"men også en øh meget, meget stor forældreopbakning, øh, så rigtig mange forældre omkring holdene, altså, holdet om at træne med en rejseleder, altså, forældrene proppede ind i mange funktioner, som gjorde, at unormalt mange forældre fulgte i mange år" (Emil/forælder)

Ovenstående citat fortæller om det miljø og fællesskab, som blev skabt af et forældreteam, der investerede meget tid i hallen og besatte vigtige funktioner på holdene. En stor forældredeltagelse kan have været med til at skabe trygge rammer men også fungeret som et eksempel for spillerne omkring engagement, forpligtelser og glæde ved sporten, som alt sammen har været en vigtig del af spillerens oplevelse af ishockey. Ved hele tiden at have en forældre med på sidelinjen, har spillerne altid

haft tætte relationer forbundet med sporten, hvorfor motivationen omkring og glæden ved at spille har været bibeholdt gennem hele deres barn- og ungdomstid i ishockeyklubberne.

7.2.4 En sekundær familie

I Danmark er ishockey ikke en særlig stor idrætsgren. Flere af spillerne nævner, at ishockeyhallen fungerede som en sekundær familie, hvor alle kendte hinanden. Der var ishockeyen et fælles familieprojekt, hvor ens søskende spillede sammen med nogle af de andre medspilleres søskende og hvor forældrene også tidligere havde spillet sammen.

"(...) der var ligesom en community i hallen der gjorde, at man, nu havde jeg så en bror der spillede på det ældre hold, så jeg kendte mange af de ældre spillere, men man kendte deres søskende, for dem spillede jeg med og den vej igennem, så det var lidt sådan en ting som familierne gjorde, og det har været en vigtig ting til at man kom tilbage for ens venner spillede der, ikke" (Benjamin/spiller)

Det lader til, at ishockeyhallen kunne skabe nogle unikke relationer og sammenhold på tværs af generationer i familier, fordi den stod i centrum for familiens passion, og kunne fungere som mødested for forældrene, som stadig eller tidligere havde spillet ishockey. Samme spiller nævner, at forståelsen for ishockey var kulturel betinget til byen hvor han voksede op, og at hvis han var fra nabobyen, var han muligvis endt med at spille fodbold.

" (...) Kulturen i [hjemby] har vel tit været, at i [naboby] spillede man fodbold og i [hjemby] spillede man vel ishockey, det er jo ikke en kæmpe by på sin vis, så alle var jo tæt på hockeyhallen og der er nogle skoler hvor at de fleste går i skole sammen, spiller hockey og øhm, kulturen var vel bare at man, hvis man var fra [hjemby], så spillede man hockey på en eller anden måde" (Benjamin/spiller)

Det er også interessant at bemærke, at en af spillerne i ovenstående citat nævner, at [hjemby] var en mindre by, hvor alle borgere var tæt på hockeyhallen, og at alle spillerne gik i skole sammen. Dette er specielt interessant idet, at citatet fremhæver, hvordan hjembyen har været dikterende for den sport, som han er begyndt at dyrke. Ishockey drev ned af væggene både i ishockeyhallen men også i skolen, hvor sporten formede mange relationer på og udenfor isen.

Der er bred enighed blandt alle spillerne om, at ishockey faciliterer nogle sociale muligheder, som adskiller det fra andre sportsgrene som f.eks. fodbold.

"Altså, i fodbold er det måske i København man spiller, man behøver kun at være til træning en halv time før, så løber man lidt rundt, så tager man hjem og bader, for man

har alligevel kun shorts og tshirt på. I hockey der er det ligesom, man er der en time før, man sidder og snakker med drengene, man er måske ude og lave en eller anden form for styrketræning sammen, man træner, man går i bad så er der ligesom kampe i hele Danmark, der er mange rejser, så jeg tror bare man på en eller anden måde bliver sammentømret meget bedre end man gør i for eksempel fodbold” (Søren/spiller)

I ovenstående citat bliver det tydeligt, at ishockeyen var en krævende sport, særligt når det handlede om hvor meget tid spillerne brugte på sporten. Dette engagement til ishockeyen, hvor spillerne bruger adskillige timer sammen mange gange om ugen, skabte ifølge spillerne et stærkt sammentømret hold. De mange timer sammen i ishockeyhallen og i bilen eller bussen før kampene, skabte nogle stærke relationer mellem spillerne, og som flere af dem nævnte, bestod deres omgangskreds overvejende af medspillere i sporten, hvilket vises i følgende citat: *”Jeg hang ikke så meget ud med mine skolevenner, det var altid ishockeyvennerne jeg hang ud med” (Søren/spiller)*

Med en omgangskreds bestående overvejende af medspillere fra hockeyholdet, og forældre som også tilbragte adskillige timer i hallen, fremstår det ikke overraskende at tilknytningen til ishockeyhallen har været stor, og at spillerne i barndommen gerne har ville færdes der. De fleste af spillerne har haft en tæt familiær relation til sporten, hvilket også kan være med til at forklare den store frivillighed fra forældrene. Familierne var samlet i hallen og skulle derfor ikke give afkald på tid med familien for at støtte op om deres børns interesse i lige så høj grad. Forældrene har givet meget tid til deres barns sportsaktiviteter og støttet op de steder, hvor det har gjaldt samtidig med, at de har været en fast bestanddel af holdet som frivillig over længere tid.

7.2.5 Frölunda, an NHL-stepover

Indtil alle fra årgang 89 spillerne var omkring 15 år, spillede de alle hjemme i deres barndomsklubber. Efter folkeskolen blev fire ud af de fem spillere som nåede NHL, tilbuddt at komme til Sverige for at spille på hockey gymnasier. Dette betød, at spillerne skulle færdes i nye rammer end de hidtil havde været vant til. I Sverige er der større tradition for at spille ishockey, hvilket kommer til udtryk ved, at de er rangeret som det fjerde bedste land i verden, og havde i 2018-2019 55.000 registrerede spillere sammenlignet med Danmarks 5500 (Statista, 2020; DIU, 2020)

De fleste danske gymnasier er opbygget af en række forskellige fagspecifikke linjer, hvor elever vælger med henblik på, hvad de gerne vil uddanne sig som efterfølgende. Siden 19xx er der også oprettet sportsklasser, som tager hensyn til elever, der også vil prioritere sport sideløbende med

ungdomsuddannelsen. På ungdomsuddannelserne færdes alle eleverne med hinanden, hvilket adskiller sig markant fra Frölunda Hockeygymnasium, hvor spillerne beskrev hockeygymnasiets som et særpræget miljø, hvor alle de bedste hockeyspillere var samlet i samme bygning.

"så havde vi i samme bygning havde vi eliteholdet så der var U18 U20 og eliteholdet i samme, hvad skal man sige bygning så vi gik op og ned af de her øhm af de her elitespillere som var nogle af de bedste i Sverige, svenske landsholdsspillere øh eller spillere som var på kanten til NHL, dem gik vi sådan op og ned af hver dag og så dem og så eliteholdet spille kampe kan jeg huske, en gang eller to om ugen så fik alle juniorspiller billetter så vi kunne gå ind og se eliteholdet spille" (Esben/spiller)

Ved at færdes i et elitepræget miljø blandt elitespillere, som var karakteriseret som de bedste i landet, og på kanten til NHL, har dette kunne fastholde deres engagement og motivere spillerne til at udvikle deres talent. Dette skyldes i høj grad også, at de befandt sig i et koncentreret ishockeymiljø. I Frölunda blev der beskrevet nogle frie rammer, hvor spillerne helhjertet kunne prioritere ishockeyen. Dette kom til udtryk gennem en større frihed til at træne i ishockeyhallen, når det passede dem, hvor de tidligere i deres barndomsklubber var vant til færre istider og konkurrence om de få istider.

"Det der var rigtig godt ved Frölunda er at vi fik vi havde nogle rammer hvor de også prioriterede øhm de prioriterede friheden i spillet øhm og så gav de os bare rammerne for at udvikles maksimalt lige så snart gymnasiets skolen var færdig, så kunne vi egentligt gå ned i hallen og bruge isen øh og træne ekstra hvis vi ville" (Esben/spiller)

På dette tidspunkt i deres karriere, hvor de var cirka 15-16 år, og færdes iblandt de bedste svenske hockeyspillere var der nok ingen tvivl om, at det var gået op for dem, at det var ved at blive seriøst. En af spillerne nævnte, at hockeygymnasiets fungerede som en svensk talentfabrik, hvor der var høj kvalitet og mange om buddet, hvilket bevirkede at spillerne skulle arbejde hårdt for at blive der. Konkurrence om at ville være den bedste fremstår dog ikke umiddelbart som noget nyt taget i betragtning af, hvordan spillerne overvejende havde trænet i deres barndomsklubber. Selv om træningsmængden og engagementet for ishockey ikke har været forandret, skulle drengene navigere i en hel ny kontekst uden deres nære relationer og sikkerhedsnet omkring sig. Dog nævnes det fra en af spillerne, at han inden sit eget ophold i Frölunda havde en tidligere gammel holdkammerat, som han fik lov at bo hos under et praktikforløb. Her fik han lov at spille med på et af holdene, hvilket var en stor øjenåbner for ham i forhold til at vælge ishockeyen, hvorfor den nye tilværelse i Frölunda heller ikke har været helt fremmed. Da alle spillerne kom til Frölunda, er de flyttet for sig selv i små lejligheder, hvilket stadig kan karakteriseres som en stor udfordring for enhver 15-16-årig dreng.

"Altså, vi har, man kan sige, vi synes jo vi har bakket ham op, øh, hjulpet ham, øh, når der var brug for det, øh, jeg kan huske at vi havde en samtale i Göteborg i sommeren 2005, ikke, der han vel været 16, lige fyldt 16, øh, hvor vi var til samtale med Frölunda der og øh, og vi snakkede om en masse ting og så spørger vi som forældre, hvor, hvad så med bolig, skal han bo hos en familie? Og så siger Frölunda der "bo hos en familie? Hvis han skal hele vejen igennem det her, så kan vi lige så godt sige med det samme, at det skal han klare selv og her bor man ikke hos en familie, men hvis det er et stort behov for ham at bo hos en familie, så kan I bare tage ned til Malmö, det er ikke noget problem for os. Men øh, hvis han skal igennem der hvor vi tror han kan nå så bor man alene, og det gør vi her." Og så kigger vi på Esben og han siger "jaja, no problem", ikke?" (Emil/forældre)

Som citatet antyder, havde Frölunda en klar forventning om, at hvis de danske drenge skulle have en karriere som ishockey spillere, måtte de lære at stå på egne ben og vokse med opgaven. Frölunda havde uddover et elitepræget miljø dermed også faciliteret en personlig udviklingsproces for de danske spillere, der har betydet, at de gennem deres tid i Frölunda er blevet selvstændiggjort, og har muligvis forberedt dem til en karriere over Atlanten. En vigtig pointe er dog, at Frölunda ikke er nogen garanti for at blive udtaget til NHL. En af trænerne (Gustav) nævner, at efter spillerne blev udtaget til NHL, opstod der en opfattelse af Frölunda som en genvej til NHL. I årene efter kom der andre ishockey spillere til Frölunda, hvor de alle endte med at tage hjem før kontraktens udløb. Årsagen til at de ikke kunne gennemføre kontrakten i Frölunda er uvist, men det kan bidrage til at forstå, at man ikke bare entydigt kan kopiere specifikke betingelser.

7.3 Personal Engagement in Activities

7.3.1 Fra sampling og leg til kampe og målrettet træning

Det fremhæves, hvordan en legende tilgang til sport gennem spillernes barndom har været en afgørende del af udviklingen for årgang 89. Et mønster som gik igen hos mange af spillerne var, at de ofte faciliterede eller var en del af forskellige uorganiserede hockey-lignende spil. Søren nævnte, at sommeren blev brugt på at spille rullehockey med holdkammeraterne. Andre spillere erindrede, at de har leget på værelserne, ude på vejen, og derigennem har udviklet deres talent helt fra barndommen af gennem selvorganiseret leg.

"i weekenderne var det tit at vi spillede hockey derhjemme eller at vi, om sommeren tog vi ned og spillede rullehockey. Så havde jeg en telefonliste fra holdet, og så ringede jeg bare til alle sammen og spurgte om de ville med ned og spille rullehockey, og så var vi nede og stå på roller om dagen hele dagen om sommeren" (Søren/spiller)

Selv om spillerne umiddelbart erindrede deres barndom som god, med masser af leg og fyldt med sport, kan der ikke herske tvivl om, at spillerne har akkumuleret rigtig mange timer i ishockey, såvel som andre sportsgrene. Fælles for alle spillerne var, at de begyndte til ishockey allerede fra U6, og nogle endnu tidligere ved far-og-søn-hockey. Det afholdte dog ikke spillerne fra at sample andre idrætsgrene (Côté, Baker & Abernethy, 2007). Ud over fodbold, nævnes sportsgrene som badmin-ton, golf og cykling som idrætsgrene, de har dyrket sideløbende med ishockeyen.

Da spillerne blev omkring 10-år, blev der skruet gevældigt op for antallet af træninger og kampe. Hvor spillerne hidtil havde beskrevet en mere uformel tilgang til sport, ændrede måden de trænede på inde i ishockeyhallen til at blive mere seriøst og målrettet: *"Det var meget seriøst. Altså, de kunne køre skøjtetekniktræning en hel træning, som, øh, 10-årig"* (Emil)

Emil nævner efterfølgende at de unge spillere ikke stillede spørgsmålstege ved denne form for træning, fordi de var vant til at vinde kampe. Om det var fordi spillerne i en tidlig alder var meget bevidste om træningens indflydelse på deres præstation, eller om det blot skyldes at de var autoritetstro, nævnes ikke. Mange af spillerne er dog opvokset med at se familiemedlemmer dyrke ishockey, og har derved opnået et kendskab til forskellige måder at træne på, hvorfor nødvendigheden af målrettet træning for at dygtiggøre sig ikke har været ukendt for dem.

Det var ikke kun på træningsbanen, at der var en forventning om at spillerne skulle præstere. En af forældrene beskrev hvordan spillerne samtidig skulle spille 100 kampe på en sæson: (...) *Da Esben var 8 år, der spillede han på U10 i [hjemby], hvor der var en træner der satte en stor øre i, at de spillede 100 kampe på et år*" (Emil/forælder).

På en sæson som løber fra september til maj, er 100 kampe enormt mange når det tages i betragtning, at dette var udover de mange træningspas. Esbens far nævner, at det var træneren, som lagde stor vægt på at de skulle spille så mange. At det kunne muliggøres at spille så mange kampe i en sæson, forklares ved selve praksissen på Sjælland, hvor de bedste spillere blev samlet på unionshold på tværs af klubberne og tilmeldt den bedste svenske række.

"Altså dengang havde de fleste af årgang 89 opvoksede frem til de tog til udlandet, hvor der kun var en skøjtehal, det vil sige, at der var ikke så mange træningstider, vel. Man kunne godt arrangere kampe, og de spillede jo rigtig mange kampe på udebane og rigtig mange kampe mod svenske hold" (Emil/forældre)

Med kun én skøjtehal at træne i har trænerne måtte finde alternative metoder, som muliggjorde en tilstrækkelig træningsmængde. Hvor de få træningstider har stået som en barriere, har træneren

omgået dette ved at arrangere mange kampe, som har kunne erstatte den manglende træning. Med en så stor trænings- og kampmængde, er det forståeligt at alle spillerne i en tidlig alder omkring 12-13-års alderen droppede deres øvrige sportsgrene.

"jeg gik både til fodbold og badminton i en årgang, øhm, men da jeg blev, tror jeg, 12-13 år så blev jeg nødt til at vælge fordi så begyndte vi at træne så mange gange om ugen, at jeg ikke havde tid til at lave begge dele" (Søren/spiller)

Alle spillerne begyndte deres karriere i ishockey i en tidlig alder, men har indtil en alder af 12-13 år samlet en lang række forskellige idrætsgrene. Spillernes træning i ishockey tog for alvor fart i en alder af 10, hvor træningen blev beskrevet som mere målrettet. Derudover begyndte i samme alder af 10, at spille rigtig mange kampe, som bevirkede at de måtte fravælge deres andre sportsgrene til fordel for ishockeyen. Det skal påpeges, at trænerne grundet den store konkurrence om træningstiderne, har vægtet en stor kampmængde, hvor han har omvendt en mulig barriere til en stærk ressource, hvor spillernes kampmængde har bidraget med at udvikle drengene som ishockeyspillere.

7.3.2 Træne og spille opad

Samtlige af spillerne nævnte, at de fra en alder af 10 år begyndte at træne og spille kampe med to hold. Det ene hold med deres jævnaldrende og det andet med ældre årgange.

"jamen så spillede du ikke med de ældre og det er jo klart, at man vil jo altid spille med dem der er ældre, det er det der er fascinerende, ej, hvad laver de dog, sådan nogle ting. Det tror jeg var en af de ting, som var vigtigt for mig, at jeg har altid spillet med ældre spillere og derfor så blev jeg nødt til at være kvalitetsorienteret og alt skulle gøres ordentligt" (Benjamin/spiller)

Lysten til at spille med de ældre, lader til at have været en vigtig drivkraft for spillerne. For nogle af spillerne var det spændende at få muligheden for at spille med de ældre hold, hvor nogle havde ældre brødre, der spillede. Spillerne var opmærksomme på, allerede i en tidlig alder, at hvis de ikke præsterede, så var det ikke muligt at træne med de ældre hold, og få lov at træne ekstra og spille flere kampe. Spillerne er dog hurtigt vokset med opgaven, hvilket lyder til at være en særlig betingelse for, at de har udviklet sig så meget.

"(...) Det var lidt lettere for os at få muligheden for at spille kampe med dem, som var ældre end os, så vi blev hele tiden udfordret ved at spille med nogle der var lidt større, lidt stærkere, lidt hurtigere" (Søren/spiller)

Ved at få lov til at spille opad i en alder af 10 år, har spillerne fået muligheden for at spille mod ældre ishockey spillere, som har kunne udfordre dem både fysisk og teknisk. Samtidig har det bidraget til en øget kampmængde, og bekræftet spillerne i deres talent, hvilket muligvis har øget lysten til at spille.

7.4 Quality Social Dynamics

7.4.1 Trænernes indflydelse

I barndomsklubberne har trænerne forsøgt at skabe et motiverende træningsmiljø, hvor spillerne syntes, at det var sjovt at deltage uanset tidspunktet på dagen.

"De har jo formået at gøre det sjovt og gøre det, øhm, og gøre det til en ting man glædede sig til hver dag. Der klokken 7 om morgen eller 19 om aftenen, det var jo ligemeget. Man synes bare det var fedt at komme derhen, det har de jo formået på bedste vis at gøre det rigtig sjovt og bibe holde glæden i sporten og bibe holde det sjove, som det forhåbentlig er, når man går til sport" (Benjamin/spiller)

Som citatet fremhæver, var spillerne så opslugt af sporten, at træningen kunne planlægges på et hvert tidspunkt, og gav en forestilling om en sjov og inkluderende træning. Miljøet i klubberne var dog konkurrencepræget, og spillerne skulle allerede fra en tidlig alder navigere i en seriøs trænings-, vinder-, og arbejdskultur. I en af klubberne blev denne kultur fremprovokeret af en træner i klubben, som udelukkende valgte at spille med de bedste 7 spillere, og ikke med 3 kæder, som er almindeligvis praksis i Ishockey. Ved at spille med få spillere, blev der skabt en stærk intern konkurrence, hvor der kun var plads til de bedste, og hvor man ville vinde uanset modstanderen.

"vi havde sådan møde gennemgang 10 minutter inden træning hvor vi gennemgik øh hvad vi skulle lave på de her 50 minutter fordi i [hjemby] var det sådan på det tidspunkt vi havde kun en, vi havde kun en øh isbane og vi havde jeg ved ikke hvor mange hold og så havde vi også kunstskøjteløb også og det var bare ekstremt presset så os 13-14-15 årige drenge der, vi havde sådan nogle af træningstiderne det var 9-10 om aftenen nogle dage og man skulle have maks. ud af de her 50 minutter fordi der var ikke plads til ligesom at fjlle rundt når vi først var i gang, så man skulle være klar til det der video eller ikke video øvelsesgennemgang 10 minutter før og der skulle alle være omklædt 10 minutter før jeg kan bare huske at hvis man ikke var omklædt 10 minutter før, øhm så fik man ikke lov, enten fik man ikke lov til at træne eller også så fik du ikke lov til at være med de første 10 minutter eller kvarter af træningen, og det var bare altså

hvis du ikke havde nået at spænde dine skøjter eller trøjen bare øh du havde fået trøjen på og alt det der så fik du ikke lov at træne selvom der teknisk set stadig var 10 minutter til træningen startede” (Esben/spiller)

I klubberne var der en seriøs træningskultur, hvor det ikke var ualmindeligt med en høj mængde målrettet træning i en ung alder. Selv om det forklares ved manglen på faciliteter, var jargonen i klubberne seriøs, og kommunikationen var direkte og hård. Med mangel på faciliteter som trænings-tider, var der en tydelig forventning fra trænerne om et seriøst engagement, hvor de unge spillere mødte op omklædt og klar til gennemgang af træningen minimum 10 minutter før. Dette havde nok appelleret til de bedste spillere, men har muligvis også ekskluderet de unge spillere, som ikke nødvendigvis synes godt om en seriøs tilgang til træningen.

På det sjællandske unionshold var der fire ud af de seks interviewede spillere. De omtalte alle chef-træneren som en der har influeret dem positivt. Selvom deres beskrivelser fremstod kontroversielt med ordene ”militaristisk” og ”hård tone”, krediterede de alle hans fremgangsmåde som den rette for dem, og de gav alle udtryk for, at det havde været til fordel for dem som børn, at træneren havde fokus på almendannelse og hårdt arbejde.

7.4.2 Ligesindede at spille og udvikle sig med

For mange af spillerne skal deres udvikling ikke ses som en enkeltmandspræstation, men betragtes som en udviklingsproces, hvor de bedste spillere har hjulpet og presset hinanden. Flere af spillerne nævnte, at de i deres barndomsklubber har været omgivet af medspillere, som var mindst lige så konkurrencemindede som dem selv.

”(...) vi var også med til at presse hinanden og jeg vil sige at nogle af mine største konkurrenter nogensinde det er også det har været mine medspillere i rigtig mange år øh og det er ikke en dårlig ting, jeg ser det som positivt at dem som jeg står overfor til træning jamen de ville give en arm og et ben for at vinde til træning og det samme vil jeg så dermed pressede vi hinanden og så når vi kom til kampe så spillede vi på samme hold og så var det dem vi stod overfor som absolut ikke skulle have lov at vinde så det der med at man kunne presse hinanden til træning det gjorde bare at man var gearet til det på en helt anden måde end til kamp og også i forhold til det her med at spille med nogle der var bedre end mig” (Laurits)

Som det nævnes i ovenstående, var træningerne præget af en høj grad af intern konkurrence. Den interne konkurrence mellem spillerne var ikke kun gældende indenfor ishockeyhallens rammer, men

påvirkede også spillerne på hjemmefronten, som blot bekræfter deres dedikerede tilgang til træningen.

"Og kunne være, jeg ved ikke om Benjamin også var sur til aftensmaden derhjemme, hvis han tabte 10 gange, det var Esben i hvert fald. Altså, ikke hvis han havde tabt i to-måls-spil men hvis han havde tabt i de der tekniske løb, hvor vi andre siger "hey rolig" det er jo ikke fordi vi sagde det til dem, men det ville man sige, hvis man skulle kommentere på det "rolig nu, det er ikke et spørgsmål om at komme først" jo, det var et spørgsmål om at komme først" (Emil/forældre)

Som Emil beskrev, var det betydningsfuldt for spillerne, at de var bedst i alle aspekter af ishockeyen, og bevidner om den indflydelse medspillerne havde på hinanden. Denne konkurrencetalitet fra spillerne var muligvis næret af en ekstrem vindermentalitet i [specifik by], hvor trænerne hellere vandt med 15-0 og med samme 7 spillere, end at give nogen chancer til modstanderne. Denne konkurrencetalitet og udvælgelse, står i skarp kontrast til Dansk Ishockey Unions (DIU) nyere reglement, hvor spillerne skal bære armbind, som skal sikre at alle spillerne kommer på banen, hvilket tilgodeser en større bredde satsning.

"Altså, jeg synes at vinderkulturen blev skabt af, at man godt kunne spille med 7 mand en i en vigtig kamp, en hel kamp spillede med 7-8 mand i stedet for 3 kæder som de fleste gjorde, ikke. Så det gjorde at, øh, træneren viste i helt ekstrem grad, at han ville vinde, ikke (...)" (Emil/forældre)

Det skal fremhæves, at der blev fremprovokeret en vindermentalitet blandt spillerne, der yderligere er bekræftet og stimuleret af deres træner, som udelukkende favoriserede de samme 7 spillere i hele kampen, også selvom holdet var foran med tocifrede point. Spillerne indgik i denne favorisering, hvilket betød øget spilletid for dem på bekostning af resten af medspillerne, som måtte se til fra bænken. Om denne spilletid har skabt et ekstraordinært miljø kan være svært at vurdere, men spillerne har fået mere spilletid med dem som træneren anså for at være de bedste på holdet.

Det var ikke kun i barndomsklubberne, at spillerne var omgivet af ligeværdige ishockey spillere. Som nævnt før, var de bedste spillere fra Sjælland også samlet på det sjællandske unionshold, der spillede i den bedste svenske ungdomsrække. Samtidig blev de mest talentfulde spillere fra klubber landet over udtaget til landholdssamlinger fra U16, hvor de endnu engang blev matchet med de bedste. Både Unions- og Landsholdssamlingerne lader til at have faciliteret mere spilletid blandt de bedste danske spillere på årgang 89 i en relativ ung alder. Ved at spillerne har trænet med de bedste fra unionen og landsholdet, har spillerne fået mere spilletid i nogle mere udfordrende rammer end

hvad den danske ungdomsliga har kunne tilbyde. Spillerne har konstant færdes i et elitemiljø, hvor der var potentielle for udvikling ved at spille både med og mod ligesindede.

7.4.3 All or Nothing

Fælles for alle spillerne var, at de har satset på deres karriere, hvor de har nedprioriteret både uddannelse og familiearrangementer for at spille så meget ishockey som muligt.

“Jamen jeg synes jo at det var det fedeste fordi ishockey var det sjoveste øh jeg kunne give mig til og brændte for så jo mere ishockey jo bedre var det for mig, det var klart at så var der nogle andre ting som blev sat til side allerede fra da jeg var relativ ung det samme for min bror også jamen vi var ikke med til særlig mange familiefødselsdage og fætter-kusine komsammen eller hvad det måtte være altså fokus var på ishockey og vi var i gang hver eneste weekend og de fleste hverdage også øhm.” (Laurits/spiller)

Denne helhjertede satsning på ishockeyen var fælles for alle spillerne, og bevidner om en livsstil som adskiller sig fra mange andre, som ikke prioriterer deres sport lige så højt.

Spillernes skolegang var ikke noget, som de havde italesat særlig meget, hvilket kan tyde på, at det ikke havde været vigtigt for dem. I forhold til spillernes skolegang havde strukturelle foranstaltninger været med til, at nogle af atleterne har kunnet passe deres træning. En af spillerne nævnte, at der på hans skole var en aftale om, at man kunne gå før tid for at nå sin ishockeytræning. Både fra forældrene side men også skolens side har spillerne fået lov til at spille ishockey mere eller mindre på deres præmis. Gennem interviewene var det tydeligt, at ishockey havde været omdrejningspunktet for mange af spillernes liv i deres unge år. Forældrene havde støttet meget op omkring sporten og sørget for de nødvendige økonomiske og logistiske ressourcer i form af kontingentbetaling, udstyr og kørsel frem og tilbage til kampe og turneringer. Forældrene har også støttet op omkring muligheden for, at deres barn kunne komme til Frölunda, hvilket har været en vigtig faktor for spillernes udvikling.

En af de interviewede spillere som ikke kom til NHL fortalte, at han fik et ultimatum af sin træner, hvor han skulle vælge mellem ishockey og uddannelse. Han prioriterede sin uddannelse, hvilket endte ud i, at han ikke blev førstevalg på holdet. Dette fremstod ikke overraskende men snarere forventet, da den daværende kultur i ishockeyklubberne var, at det var ishockey over alt andet.

“Det var faktisk sådan i gymnasiet blev jeg egentligt også af min træner på daværende tidspunkt stillet lidt i et dilemma, der var morgentræning på kampdage hvor jeg blev

hevet ind til en snak eller hvad man skal kalde det en dag hvor han, han skrev 3 navne så satte han en streg og skrev han mit de tre navne og de 3 navne var mine holdkammerater der var vi kæmpede lidt om de samme pladser øh og så spurgte han så mig om hvad forskellen var så sagde jeg, det vidste jeg ikke men jeg kunne bare se at der var en streg så det skulle han forhåbentligt fortælle mig, han sagde jamen han synes den dygtigste spiller det var mig det var ham som stod under stregen men de tre andre det var dem som kom til morgentræning, så det var dem som han ville satse på øh så da jeg var 17 år og gik i gymnasiet og ishockey betød alt så blev jeg stillet i dilemmaet at jeg ville ikke, han sagde jo indirekte til mig at jeg stiller ikke det bedste hold men jeg stiller med det hold som vælger at fokusere øh eller tager sig den tid til at komme til morgentræning øh og jeg havde fået skrevet ind i kontrakten at jeg ikke kunne komme til morgentræning fordi at jeg gik i skole.” (Laurits/spiller)

Valget om at prioritere uddannelsen højest må siges at have fået omfattende konsekvenser for spillernes videre karriere. Der var en særlig forventning fra trænerens side, som fremmede de spillere, der kunne indfri denne forventning mens det hæmmede de spillere, som ikke kunne. Dette vidner om et miljø, hvor det forventes at man som spiller giver alt. Om dette valg har været årsagen til en karriere uden NHL, vides ikke med sikkerhed, men der tegner sig et mønster af, at det var opfattet som afgørende, at ville man til tops det var opfattet som afgørende, at ville man til tops var man nødt til at prioritere ishockeyen over alt andet.

7.5 Opsummering

I ovenstående analyse er der beskrevet, hvordan dansk ishockey gennem 1990'erne og de første år det nye årtusinde har avanceret fra at være en middelmådig ishockey nation, til at høre blandt verdens bedste nationer i A-rækken. Dette har sat Danmark på kortet, resulteret i flere penge til ishockeysporten, og banet vejen for fremtidige danskere i NHL. Hele denne succesfortælling i ishockey er spillerne fra årgang 89 opvokset med, og kan have styrket spillerne i troen på, at de også kunne gøre karriere som ishockey spillere.

Spillerne har gennem deres tid i barndomsklubberne kunne færdes i et trygt miljø, hvor deres forældre gennem et kæmpe engagement har faciliteret rammerne for deres udvikling som ishockeyspillere. Ishockeyhallen har været et centrale mødested for familierne, som har udgjort et afgrænset fællesskab, der grænser til, hvad man kunne karakterisere som en sekundær familie. Frölunda står som en central mellemstation på vejen til NHL, da alle spillerne som er nået dertil, har været på hockeygymnasium eller spillet for Frölunda Indians. Frölunda har bidraget med at facilitere de rette træningsrammer og udfordringer. Men den vigtigste udvikling er sandsynligvis de personlige fremskridt, hvor spillerne gennem deres tid på hockeygymnasiet er blevet selvstændiggjort og har lært

at stå på egne ben med alt hvad det indebærer. Alle spillerne er opvokset i et konkurrencepræget miljø. I klubberne har trænerne fremavlet en vindermentalitet, hvor der kun var plads til de bedste spillere, og hvor der herskede en hård tone og vindermentalitet på holdene. Spillerne har været en del af sjællandske og jyske unionshold, hvor de bedste spillere fra klubber har bidraget til at skabe nogle sociale dynamikker af høj kvalitet. Mange kampe og en stor træningsmængde, som er et produkt af, at de alle har spillet opad, har været med til at skabe et udviklingsrum, som spillerne har kunne udvikle sig i.

Fælles for spillerne er også, at de er begyndt til ishockey i en tidlig alder, og har gået til mere end en sportsgren. Ishockey er dog en sæsonbetinget idrætsgren, hvilket kan være med til at forklare, at det er muligt at opretholde en høj træningsmængde i ishockey samtidig med deltagelse i f.eks. fodbold. En vigtig faktor for deres succes i forhold til træningen er, at de alle har fået muligheden for at spille med mere end et hold. Dermed har de kunnet træne med deres holdkammerater, og samtidig træne og spille ekstraordinært med de ældre ishockeyspillere. De større udfordringer som er skabt gennem at spille opad med ældre, og med de bedste fra unions- og ungdomslandsholdene, lader til at have skabt ekstraordinære talentudviklingsmuligheder for de bedste spillere fra årgang 89.

8 Diskussion

8.1 Et kreativt træningsmiljø – fra barrierer til gode betingelser

Det var karakteristisk for spillerne fra årgang 89, at de gennem deres tid i barndomsklubberne havde trænet med flere hold og spillet rigtig mange kampe. Træningen foregik med deres jævnaldrende årgang, og ofte med årgangen ældre end dem. Ved at spille opad har spillerne været placeret i nogle *appropriate settings*, hvor de har haft gunstige udviklingsbetingelser (Côté et al., 2020). Det kan være svært at træne opad, da spillerne kan miste de opbyggede relationer på det jævnaldrende hold, og deres behov kan ændre sig på det nye hold (Kelly et al., 2020). Denne problematik kan sandsynligvis opstå i enhver sportslig kontekst, hvor spillerne skifter til nye og ofte større klubber. I de nye klubber skal spillerne opbygge nye relationer til medspillerne, og genindfinde sig i det sociale hierarki. Dette var dog ikke tilfældet for de interviewede spillere, da de samtidig spillede med deres egen årgang, og forblev i samme klub. Da klubberne blev beskrevet som en sekundær familie, har det ikke været svært for spillerne at træne opad, hvilket har bidraget til at de uden besvær kunne indgå som en del af den ældre spillertrup.

I kraft af spillernes mulighed for at spille opad, har de uddover en stor træningsmængde også fået muligheden for at spille enormt mange kampe. Gennem en stor kampmængde har spillerne fået kendskab til alle aspekter af spillet, og konstant afprøvet og forbedret deres færdigheder i kampsituationer. Dette fremhæver litteraturen som et mere motiverende miljø (Alcalá & Garijo, 2017), og som modsat isolerede træningsøvelser, er direkte overførbare til spillet (Bunker & Thorpe et al., 1986). Den åbenlyse implikation ved at anvende en tilgang inspireret af TGfU-modellen er, at spillene skal beherske basale ishockey færdigheder f.eks. stå på skøjter og anvende pucken før denne tilgang giver mening. Det er måske særlig vigtigt i ishockey, fordi underlaget adskiller sig fra mange andre sportsgrene, hvor præmissen for at spille ishockey er, at man kan stå på skøjter. Den tiltagede kampmængde med 100 kampe pr. sæson også først at indtræde omkring 10-års alderen, hvor spillerne allerede havde stiftet bekendtskab med at stå på skøjter i flere år.

Mange studier i litteraturen har påvist sammenhængen mellem timer brugt på målrettet træning (deliberate practice) og færdigheder i en given sport (Ford & Williams, 2017; Côté, Baker & Abernethy, 2007). Spillerne fra årgang 89 har gennem ungdommen spillet næsten lige så mange kampe, som de har lavet målrettet træning. Derfor kan en ekstrem kampmængde måske anvendes til at udfordre ideen om mængden af målrettet træning i boldspil. Da spillerne fra årgang 89 også har akkumuleret mange timer på målrettet træning, kan det være svært at udlede, hvorvidt deres kompetencer i højere grad kan tilskrives den store kampmængde eller timerne brugt på målrettet træning. Dog kan et

fokus på mange kampe som et supplement til målrettet træning være vejen frem i boldspil, da det i dette tilfælde har haft stor betydning for udviklingen af spillerne fra årgang 89. Fordelen ved at spille mange kampe er også, at det ofte er motiverende for børn og teenagere at dyrke spillet i sin helhed (Alcalá & Garijo, 2017). Unge som har dyrket store mængder målrettet træning gennem barndommen og teenageårene kan resultere i burnout eller skader (Wall & Côté, 2007). De mange kampe hver sæson kan derved have fungeret som et frirum, hvor spillerne har kunne udvikle deres færdigheder indenfor ishockey på en anden måde end gennem målrettet træning, og dette har muligvis også bidraget til at vedligeholde motivationen for ishockeyen (Wall & Côté, 2007).

At spille opad og en ekstrem kampmængde er ikke noget, som Côté et al. (20xx) nævner specifikt i deres framework. Det kan være gavnligt at træne opad for de spillere, som har niveauet til det. Det kan derfor fremhæves som en mulig tilføjelse til elementet *appropriate settings*, da det kan være med til at sikre passende udfordringer for de bedste spillere. Man skal dog være påpasselig med at anbefale dette, da der kan være flere faldgruber ved at lade børn spille opad (Kelly et al., 2020). Litteraturen peger dog på, at hvis forældrene støtter op om spillerne i overgangsfasen til et andet hold, kan det bidrage med at lette vejen derhen (Harwood et al., 2012). Dette var også tilfældet hos spillerne, hvor vi i analysen har fremhævet, hvordan forældrene til spillerne indgik med stort engagement i klubmiljøet. Da spillerne samtidig forblev i klubberne, og alle kendte alle, har overgangen sandsynligvis fremstået minimal, hvilket har bidraget til at spillerne let kunne træne med de ældre.

8.2 Mikro- og makrokontekstens indflydelse - en mellemstation mod NHL

Spillerne fra årgang 89 er opvokset i en tid, hvor der er sket mange begivenheder i dansk ishockey på både mikro- og makroniveau. På mikroniveau har spillerne været i et spirende ishockeymiljø, hvor der lokalt i klubberne er blevet satset mere på talentudvikling bl.a. gennem en eliteoverbygning. På makroniveau rykkede Danmark som ishockeynation op i A-gruppen i 2002. Frem til denne oprykning var der hidtil fem danskere, som var blevet draftet af amerikanske og canadiske hold, men ingen dansker havde fået spilletid i NHL (Eliteprospects, 2020). Dette mønster blev endelig brutt i 2007, hvor den første dansker nogensinde, Frans Nielsen, fik sin debut i NHL. Disse begivenheder var med til at give blod på tanden hos spillerne, og var med til at give fornemmelsen af, at man som dansk ishockeyspiller kunne nå til tops.

Alt denne succes fra den nærliggende omverden har muligvis været med til at øge motivationen hos spillerne fra årgang 89. Da spillerne er opvokset med at se ishockeysejortruppen rykke op til A-gruppen, har det sandsynligvis bidraget til at givet dem større tiltro til en fremtid som ishockeyspiller på landsholdet og måske i professionel regi. Inspirationen til at komme til udlandet er måske også

opstået i forbindelse med en af spillernes holdkammerat, der i årene forinden selv kom på kontrakt deroppe. Litteraturen peger på, at i sportsgrene med en sparsom økonomi bliver kontakten mellem klubber og spiller etableret gennem bekendte, hvilket kan gøre det afgørende for spillernes muligheder, at man har et stort netværk (Agergaard & Ryba, 2014). Dørene til de svenske hockeygymnasier som førhen har været lukket, var pludselig åbnet op for de danske ishockeyspillere.

Omkring 2004 hvor de fleste af spillerne kom til Sverige, var der i dansk ishockey ikke samme fokus på udviklingen af danske talenter, hvilket muligvis har været årsagen til, at årgang 89 har søgt udfordringer andetsteds. På daværende tidspunkt havde staten ikke samme interesse i at satse stort på det internationale kapløb om prestige og medaljer, hvilket gav begrænsede muligheder for en tidlig elitesatsning i Danmark (Storm, 2012). Det var først i 2004, at eliteidrætsloven blev ændret, og Team Danmark kunne tilbyde særlige ordninger til ungdomsatleter fra 12-alderen (Ibsen & Eichberg, 2012).

Selvom Sverige og Danmark er skandinaviske naboer, og man nemt kan komme frem og tilbage mellem de to lande, kan der i forbindelse med en flytning til udlandet alligevel have været store udfordringer for spillerne. Den store stigning inden for globalisering og professionalisering i sport muliggør, at flere atleter migrerer til andre lande for at gøre karriere, hvor hele deres sportsidentitet og udvikling af samme formes efter deres nye tilværelsес normer og miljø (Agergaard & Ryba, 2014). Nærliggende litteratur italesætter problemstillinger, som atleter skal forsøge at tilpasse sig til ved en migration til et andet land. De ankommer til et land, hvor sproget er anderledes, de har ingen social omgangskreds, de er væk fra familierelationer og der kan være ekstreme vejrforskelle (Ungruhe & Agergaard, 2020; Agergaard & Ryba, 2014). Dette kan tilvejebringe mange kulturelle barrierer, som i nogle tilfælde kan være en hæmsko for atletens udvikling. Barriererne har formentlig ikke været uoverkommelige for spillerne, da Sverige sprogligt, kulturelt og geografiske minder meget om Danmark. Atleter kan også opleve en høj stressfaktor, hvis de bliver tilnærmet af store udenlandske klubber og skal tage et valg om, hvorvidt de skal flytte eller ej (Richardson et al., 2012). Med flytningen til Sverige har stressfaktoreren været minimal med tanke på lighederne mellem de to naboland.

Atleten skal også tilpasse sin spillestil til den nye klub (Ungruhe & Agergaard, 2020), hvilket formentlig ikke har været nogen uoverkommelig opgave, da spillerne fra årgang 89 har spillet mange kampe i den Skånske række mod svenskere. De få nuancer der måtte være i den svenske spillestil, kan muligvis have haft en positiv indvirkning for udviklingen af årgang 89, da det kan have bidraget med nye måder at spille på, som de ikke har været vant til før. Derudover startede spillerne på et hock-

eygymnasium, hvor de formentlig har været blandt mange, som var i samme båd. De danske ishockey spillere har formentlig kendt hinanden ved ankomsten til Frölunda, da de nogenlunde på samme tid var en del af ungdomslandsholdene.

8.3 All or nothing

Med ændringen af eliteidrætsloven har staten siden 2004 i højere grad taget ansvar for at fremme talentudviklingen i Danmark, hvilket har igangsat en række initiativer (Storm, 2012). Dette kom bl.a. til udtryk gennem udviklingen af eliteidrætskommuner og nedsættelse af aldersgrænsen fra 15 til 12 år for modtagelse af økonomisk støtte (Teamdanmark, 2020; Ibsen & Eichberg 2012). Med et større statsligt fokus på international prestige (Storm, 2012) og en stigende professionalisering af ishockeyen, kan det fremstå overraskende at spillerne fra årgang 89 blev nødt til at satse alt på deres karriere.

Det var slående, hvor meget NHL-spillerne havde ofret for at fokusere på deres ishockey. De havde gået all-in og var meget bevidste om, at de fravalgte deres uddannelse til fordel for ishockey i deres ungdom. Dette var samtidig billigt af deres omgivelser og delvist også påkrævet. I modsætning til Team Danmarks, DIFs og den offentliges diskurs til unge talents prioritering i sport og uddannelse prioriterede de benhårdt uddannelsen fra. Den ene af de to spillere som ikke nåede NHL, valgte dog uddannelsen til ved at indskrive det i sin kontrakt, hvilket efterfølgende kostede ham den faste plads på holdet. Gennem interviewene var det tydeligt, at den daværende kultur dikterede en forventning om, at spillerne prioriterede deres træning over alt andet. Dette kan være et svært miljø at navigere i, da det på daværende tidspunkt ikke var muligt at harmonere uddannelse og elitesport, fordi diskursen i hockeymiljøet kunne have opfostret tanken om at gå "all in" var den eneste måde at nå til tops på.

I 2020 er der i langt større grad mulighed for at tage en uddannelse sideløbende med at prioritere sin elitesportskarriere. En spørgeskemaundersøgelse med folkeskoleelever fra elitesportsklasser indikerer dog, at den kulturelle praksis i ishockey ikke har ændret sig (Skrubbeltrang et al., 2020). I spørgeskemaundersøgelsen, hvor der indgår atleter fra mange forskellige sportsgrene, adskiller ishockey-spillerne sig fra de andre ved at 93% af dem svarer, at de har en målsætning om at blive den bedste til sporten, og falder derfor meget sjældent fra i klasserne (Ibid.). Forfatterne giver selv to forskellige bud herpå. Det første er, at ishockey-spillerne kommer fra hjem, som tilhører en lavere socialklasse, og at dette leder til en opfattelse af ishockey som et redskab til at skabe social mobilitet, hvor de foragter at prioritere uddannelse som en mulig karrierevej. Det andet bud er, at der indenfor ishockey er mange muligheder for at komme på kontrakt, hvorfor spillerne i høj grad anser det som

en plausibel karrierevej (Skrubbeltrang et al., 2020). Fundene fra spørgeskemaundersøgelsen bekræfter i noget omfang fundene fra indeværende casestudie, da der indenfor ishockeysporten var en rodfæstet opfattelse af, at ishockey er en sport, som man går “all in” på. På trods af at muligheden for at kombinere uddannelse med elitesport nu findes, er det ikke ensbetydende med, at uddannelsesvejen vægtes ligeværdigt med sporten. Selvom litteraturen lægger vægt på at atleter kan blive skadet eller brænde ud (Wall & Côté, 2007), har man i Danmark altid muligheden for at tage uddannelse efterfølgende. Den danske velfærdsmodel er bygget op omkring universalistiske principper, hvor der er gratis adgang til uddannelse, og lægehjælp, hvilket kan understøtte de spillere, som ikke kan gøre ishockey til en levevej (Ibsen & Eichberg, 2012).

Selvom den danske stat økonomisk set kan skabe et sikkerhedsnet, kan der også være utilsigtede konsekvenser ved en lang elitekarriere. Som eliteatlet vil man gennem en årelang karriere udvikle en identitet, som er bygget op omkring ishockey. Ved udelukkende at prioritere ishockeyen, kan de potentielt ende i en identitetskrise ved længerevarende skade eller afsked fra sporten (Lally, 2007). Fordelene ved at tage en uddannelse er, at man har noget at falde tilbage på, og kan opbygge en identitet uden om elitesporten (*Ibid.*). I denne sammenhæng har timingen været uhensigtsmæssig for spillerne fra årgang 89, fordi de ikke har fået muligheden for uddannelse mens de gjorde karriere i ishockey. Uanset hvilken vej man tager som professionel sportsudøver, om det udelukkende er sporten eller i kombination med uddannelse, skal man formentlig dedikere en stor del af sit liv for at nå til tops, hvilket ofte er forbundet med at gå “all in”.

9 Konklusion

Dette casestudie havde til formål at undersøge, hvilke særlige betingelser der var gældende for fem danske succesfulde ishockey spillere fra årgang 89. Til dags dato har 14 danskere spillet i NHL, hvoraf fem af dem er født i samme årgang, hvilket kan anses som værende et ekstremt tilfælde. Projektgruppen ville undersøge, hvilke betingelser der var årsag til denne årgangs succes, hvilket ledte frem til følgende problemformulering:

Hvilke særlige betingelser har været afgørende for udviklingen af seks succesfulde danske ishockey spillere fra årgang 89?

Spillerne er opvokset i en tid, hvor dansk ishockey har været i fremgang, hvilket har bidraget til at få Danmark på kortet, og banet vejen for de første danske spillere i NHL. Alle spillerne har gennem deres barndom været omgivet af stærke familiære relationer, hvor familien og ishockeyfællesskabet har været centrale betingelser for at skabe opbakning og støtte til spillerne. Mangel på træningsfaciliteter har i barndomsklubberne været en begrænsning, som trænerne har formået at omgå ved at lade spillerne træne opad, hvilket har faciliteret stærke udviklingsbetingelser og en enorm kampmængde. De begrænsede muligheder for at gøre karriere i udlandet betød, at livet som ishockey-spiller måtte overtrumfe alt andet. Frölunda har stået som en central mellemstation på spillernes vej over atlanten, hvor det har været en vigtig betingelse for deres mulige indtræden i NHL, da de er opvokset i et Danmark hvor fokus på at udvikle talenter i ishockey først er blevet prioriteret efter deres ankomst. Frölunda har muliggjort deres yderligere udvikling i ishockey qua deres elitemiljø, hvor spillerne har kunne færdes med ligesindede ishockey spillere, hvilket har bidraget med at skabe passende udfordringer.

Disse strukturelle barrierer, hvor talentudviklingen i ishockey ikke har været tilstrækkeligt, og som ishockeyklubberne har stået med i kraft af manglen på træningsfaciliteter, er formået at blive omvendt til stærke fordele for årgang 89 med mange kampe og på hockeygymnasium i Frölunda.

10 Perspektivering

Gennem interviewene blev vi opmærksomme på, at der i løbet af de sidste par år er blevet vedtaget et nyt initiativ fra DIU, hvor ungdomsspillerne skal bære armbind under kampe, som skal sikre at spilletiden fordeles lige mellem alle spillerne. Hvor formålet med dette nye initiativ er at udbrede ishockey som sport, og sikre at alle ungdomsspillere bliver inkluderet, står det i lodret kontrast til fundende fra indeværende casestudie. En sammenligning mellem årgang 89 og den nuværende årgang er ikke rimelig, hverken i videnskabeligt eller i et praktisk øjemed. Det kunne derfor være spændende at udarbejde et longitudinelt studie, hvor der følges en eller flere danske ishockey klubber, og undersøge hvilken betydning dette nye tiltag har for udviklingen af danske ishockeytalenter. Fundene fra dette casestudie bevidner om, at mange kampe, at spille opad med de ældre hold, og et konkurrerende miljø hvor de bedste blev favoriseret var medvirkende til at udvikle spillerne fra årgang 89s talent. Denne tilgang til talentudvikling er uforenelig med en fremgangsmåde hvor der satses mere på bredden. Dansk ishockey er fortsat i 2020 en mindre sport med kun 5500 aktive spillere på landsplan, og rangerer sig stadig i A-gruppen med flere spillere fra årgang 89. Spørgsmålet er således om Danmark fortsat kan begå sig i verdens bedste række om 15 år, hvis armbånd tiltaget fortsætter. Med kun 26 skøjtehalter, kan det fremstå tvivlsomt om dansk ishockey kan bære en større bredde, som det nye armbind tiltag har til hensigt at facilitere, og hvilken indvirkning det har på udviklingen af danske talenter. Danmark er også fortsat det land i verden, som målt på antallet af registrerede medlemmer har flest NHL-spillere, hvilket jo bevidner om at den daværende praksis i et eller andet omfang må have virket. Hvis tiltaget virker, og medlemstallet øges hos DIU, stiller det et krav til klubberne, som må fordele den i forvejen begrænsede istid ud over flere medlemmer. Dette vil muligvis påvirke udviklingen af danske spillere som kommer til NHL, og den fremtidige plads på A-holdet, hvis man forholder sig trofast til fundene fra casestudie, hvor mange kampe og favorisering var vejen frem.

11 Litteraturliste

- Aalborg Universitetsbibliotek. (2020a). Google scholar. Retrieved 30-12-, 2020, from <https://www.aub.aau.dk/software-web/google-scholar/>
- Aalborg Universitetsbibliotek. (2020b). Scopus. Retrieved 30-12-, 2020, from <https://www.aub.aau.dk/find-materiale/databaser/info?id=1408796>
- Agergaard, S., & Ryba, T. V. (2014). Migration and career transitions in professional sports: Transnational athletic careers in a psychological and sociological perspective. *Sociology of Sport Journal*, 31(2), 228-247. doi:10.1123/ssj.2013-0031
- Alcalá, D. H., & Garijo, A. H., (2017). Teaching games for understanding: A comprehensive approach to promote student's motivation in physical education. *Journal of Human Kinetics*, 59(1), 17-27. doi:10.1515/hukin-2017-0144
- Balish, S., & Côté, J. (2014). The influence of community on athletic development: An integrated case study. *Qualitative Research in Sport, Exercise and Health*, 6(1), 98-120. doi:10.1080/2159676X.2013.766815
- Bent Flyvbjerg. (2015). Fem misforståelser om casestudiet. In Svend Brinkmann, & Lene Tanggaard (Eds.), *Kvalitative studier* (pp. 497-520). København: Hans Reitzels Forlag.
- Buñuel, P. S. L., Ibáñez, S. J., & Fuentes-Guerra, J. G. (2005). Multifactor characteristics in the process of development of the male expert basketball player in spain. *International Journal of Sport Psychology*, 36(2), 151-171.
- Bjørndal, C. T., & Ronglan, L. T. (2018). Orchestrating talent development: Youth players' developmental experiences in scandinavian team sports. *Sports Coaching Review*, 7(1), 1-22. doi:10.1080/21640629.2017.1317172
- Book, J. Gomes, A. R., resende, R., & albuquerque, A. (2014). *positive human functioning from a multi-dimensional perspective: Promoting high performance* (vol. 3). new york: Nova science.
- Børne- og Undervisningsministeriet. (2020). *Søgning til ungdomsuddannelserne, 10. klasse mv*. Retrieved 27-12-, 2020, from <https://www.uvm.dk/statistik/grundskolen/elever/soegning-til-ungdomsuddannelser/soegning-til-ungdomsuddannelserne>
- Braun, V., & Clarke, V. (2006). Using thematic analysis in psychology. *Qualitative Research in Psychology*, 3(2), 77-101. doi:10.1191/1478088706qp063oa
- Bunker, B., & Thorpe, R. (1986). The curriculum model . In R. Thorpe, D. Bunker & L. Almond (Eds.), *Rethinking games teaching* (pp. 7-10). Loughborough, England: University of Technology.

- Burgess, D. J., & Naughton, G. A. (2010). Talent development in adolescent team sports: A review. *International Journal of Sports Physiology and Performance*, 5(1), 103-116. doi:10.1123/ijsspp.5.1.103
- Clarke, V., & Braun, V. (2016). Thematic analysis. *The Journal of Positive Psychology*, 12(3), 297-298. doi:10.1080/17439760.2016.1262613
- Čoh, M. (2019). Talent identification and development issues in modern sport. *Sport Science and Practice*, 9(1), 1-10.
- Côté, J., Baker, J., & Abernethy, B. (2007). Practice and play in the development of sport expertise . *Handbook of Sport Psychology*, , 184-202.
- Côté, J. (1999). The influence of the family in the development of talent in sport. *The Sport Psychologist*, 13(4), 395-417. doi:10.1123/tsp.13.4.395
- Côté, J., Ericsson, K. A., & Law, M. P. (2005). Tracing the development of athletes using retrospective interview methods: A proposed interview and validation procedure for reported information. *Journal of Applied Sport Psychology*, 17(1), 1-19. doi:10.1080/10413200590907531
- Côté, J., & Hancock, D. J. (2016). Evidence-based policies for youth sport programmes. *International Journal of Sport Policy and Politics*, 8(1), 51-65. doi:10.1080/19406940.2014.919338
- Côté, J., Turnnidge, J., Murata, A., McGuire, C., & Martin, L. J. (2020). *Youth sport research: Describing the integrated dynamic elements of the personal assets framework*
- Coutinho, P., Mesquita, I., & Fonseca, A. M. (2016). Talent development in sport: A critical review of pathways to expert performance. *International Journal of Sports Science & Coaching*, 11(2), 279-293. doi:10.1177/1747954116637499
- Darke, P., Shanks, G., & Broadbent, M. (1998). Successfully completing case study research: Combining rigour, relevance and pragmatism. *Information Systems Journal (Oxford, England)*, 8(4), 273-289. doi:10.1046/j.1365-2575.1998.00040.x
- DIU. (2020). DIU's historie. Retrieved 30-12-, 2020, from <http://ishockey.dk/dius-historie/?fbclid=IwAR0BTODoZqj9EBxFMatLqUC7V8moXTdCE5fQiuls3w0wSNZQeeA9Ze9MQzM>
- Egholm, L. (2014). *Videnskabsteori: Perspektiver på organisationer og samfund* Hans Reitzels Forlag.
- Eliteprospects. *NHL entry draft, by nation: Denmark*. Retrieved 10-12-2020, from <https://www.eliteprospects.com/draft/nhl-entry-draft/nation/dnk>
- Ericsson, K. A. (2012). *The influence of experience and deliberate practice on the development of superior expert performance* Cambridge University Press. doi:10.1017/cbo9780511816796.038

- Ericsson, K. A., Krampe, R., & Clemens, T. (1993). The role of deliberate practice in the acquisition of expert performance. *Psychological Review*, 100(3), 363-406
- Flyvbjerg, B. (2015). Fem misforståelser om casestudiet. In S. Brinkmann, & L. Tanggaard (Eds.), *Kvalitative metoder: En grundbog* (pp. 497-520). København: Hans Reitzels Forlag.
- Ford, R. P., & Williams, M. A. (2017). Sport activity in childhood - early specialization and diversification . In J. Baker, S. Cobley, J. Schorer & N. Wattie (Eds.), *Routledge handbook of talent identification and development in sport* (pp. 117-132). Third Avenue, New York: Routledge.
- Gall, M. D., Borg, W. R., & Gall, J. P. (1996). *Educational research: An introduction* (6th ed.). New York: Longman Publishing.
- Gledhill, A., & Harwood, C. (2014). Developmental experiences of elite female youth soccer players. *International Journal of Sport and Exercise Psychology*, 12(2), 150-165. doi:10.1080/1612197X.2014.880259
- Grossman, B., & Lames, M. (2018). *Career patterns in german football youth national teams – A longitudinal study* SAGE Publications.
- Hackman, J. R. (2012). From causes to conditions in group research. *Journal of Organizational Behavior*, 33(3), 428-444. doi:10.1002/job.1774
- Hancock, D. J., & Côté, J. (2014). Birth advantages, social agents, and talent development in youth sport. In R. A. Gomes, R. Resende & A. Albuquerque (Eds.), *Positive human functioning from a multidimensional perspective* (pp. 15-32). New York: Nova Science Publishers.
- Handal, G. (Ed.). (1999). *Consultation using critical friends* (Volume 1999. issue 79 ed.). San Fransisco, CA: Jossey-Bass Publishers.
- Harwood, C. G., Douglas, J.P. & Minniti, A.M. (2012). Talent development: The role of the family.
- Henriksen, K. (2011). *Talentudviklingsmiljøer i verdensklasse*. København: Dansk Psykologisk Forlag.
- Henriksen, K., Becker-Larsen, A. & Larsen, C. H. (2018). *Med det danske U20 ishockeylandshold til VM* <https://www.doabooks.org/doab?func=fulltext&uiLanguage=en&rid=27390>
- Hohmann, A., & Seidel, I. (2003). Scientific aspects of talent development. *International Journal of Physical Education, Fitness and Sport*, , 9-20.
- Holt, N. L., & Dunn, J. G. H. (2010). Toward a grounded theory of the psychosocial competencies and environmental conditions associated with soccer success. *Journal of Applied Sport Psychology*, 16(3), 199-219. doi:10.1080/10413200490437949
- Jones, I. (2015). *Research methods for sports studies* (3rd ed.). New York: Routledge.

- Ibsen, B., & Eichberg, H. (2012). Dansk idrætspolitik - mellem frivillighed og statslig styring . In H. Eichberg (Ed.), *Idrætspolitik i komparativ belysning - national og international* (pp. 147-209). Odense, Denmark.: Syddansk Universitetsforlag.
- Ibsen, B., & Seippel, Ø. (2010). Voluntary organized sport in denmark and norway. *Sport in Society*, 13(4), 593-608. doi:10.1080/17430431003616266
- Jensen, H. V. *NHL - danmark*. Retrieved 15.09., 2020, from <http://nhl-danmark.dk/>
- Kelly, A., Wilson, M. R., Jackson, D. T., Goldman, D. E., Turnnidge, J., Côté, J., et al. (2020). A multidisciplinary investigation into "playing-up" in academy football according to age phase. *Journal of Sports Sciences, ahead-of-print*(ahead-of-print), 1-11. doi:10.1080/02640414.2020.1848117
- Kristensen, Thomas, & Møller. (2004, "Jun, 24, "). Ishockey: Ishockey bevarer støtte . *Jyllands-Posten*, pp. 11. Retrieved from <https://apps.infomedia.dk/MedieArkiv/link?articles=e021af94>
- Kvale, S., & Brinkmann, S. (2009). *InterView: Introduktion til et håndværk* (2nd ed.). København: Hans Reitzels Forlag.
- Lally, P. (2007). Identity and athletic retirement: A prospective study. *Psychology of Sport and Exercise*, 8(1), 85-99. doi:10.1016/j.psychsport.2006.03.003
- Larsen, C. H. (2018). Working in danish ice hockey: Psychological services derived from the context. *Journal of Sport Psychology in Action*, 9(2), 121-131. doi:10.1080/21520704.2017.1383957
- Lidor, R., Côté, J., & Hackfort, D. (2011). ISSP position stand: To test or not to test? the use of physical skill tests in talent detection and in early phases of sport development. *International Journal of Sport and Exercise Psychology*, 7(2), 131-146. doi:10.1080/1612197x.2009.9671896
- Madsen T. (2004, "Apr 03, "). Kanondebut . *Ekstrabladet*, pp. 4. Retrieved from <https://apps-infomedia-dk.zorac.aub.aau.dk/mediearkiv/link?articles=e01cbd19>
- Moesch, K., Wikman, J. M., & Elbe, A. (2014). Making it to the top in team sports: Start later, intensify, and be determined! 5(2), 85-100.
- Murphy, J. P., Murphy, A. R., & Rorty, R. (1990). *Pragmatism: From peirce to davidson*. University of Michigan: Avalon Publisher.
- Politikken. (2004, "Feb, 24, "). Ishockeyklubber dropper gentleman-aftale . *Politikken*, Retrieved from <https://politiken.dk/sport/art4903215/Ishockeyklubber-dropper-gentleman-aftale>
- Richardson, D., Littlewood, M., Nesti, M., & Luke, B. (2012). An examination of the migratory transition of elite young european soccer players to the english premier league. *Journals of Sports Sciences*, , 1605-1618.

- Rossing, N. (2018). Local heroes. Aalborg University). *Aalborg University Press*, 388 (8591), 15-111.
- Sáenz-López, P., Ibáñez, S. J., Giménez, F. J., Sierra, A., & Sánchez, M. (2005). *Multifactor characteristics in the process of development of the male expert basketball player in spain*. Rome, Italy: International Journal of Sport Psychology.
- Schroepf, B., & Lames, M. (2017). Career patterns in german football youth national teams – A longitudinal study. *International Journal of Sports Science & Coaching*, 13(3), 405-414. doi:10.1177/1747954117729368
- Sherar, L., Baxter-Jones, A. D. G., & Faulkner, R. A. (2007). Do physical maturity and birth date predict talent in male youth ice hockey players? *Journal of Sports Science*, 25(8), 879-886.
- Skrubbeltrang, L. S., Karen, D., Nielsen, J. C., & Olesen, J. S. (2020). Reproduction and opportunity: A study of dual career, aspirations and elite sports in danish SportsClasses. *International Review for the Sociology of Sport*, 55(1), 38-59. doi:10.1177/1012690218789037
- Smith, B., & McGannon, K. R. (2017). Developing rigor in qualitative research: Problems and opportunities within sport and exercise psychology. *International Review of Sport and Exercise Psychology*, 11(1), 101-121. doi:10.1080/1750984x.2017.1317357
- Soberlak, P., & Cote, J. (2003). The developmental activities of elite ice hockey players. *Journal of Applied Sport Psychology*, 15(1), 41-49. doi:10.1080/10413200305401
- Sonne-Ragans, V. *Anvendt videnskab - reflekteret teoribrug i videnskabelige opgaver*. Frederiksberg, Copenhagen: Samfundsletteratur.
- Statista. (2020). *Total number of registered ice hockey players in Sweden from 2010/11 to 2018/19*. Retrieved 30-12-2020, from https://www.statista.com/statistics/282129/number-of-registered-ice-hockey-players-sweden/?fbclid=IwAR28CPYYGmRQ3VUDBZVTZg6pGQT-mP0Qz7mH05za3Ea_DPTYDGCBCLswhrE
- Steinar Kvale, & Svend Brinkmann. (2009). *InterView* (2nd ed.). København: Hans Reitzels Forlag.
- Storm, K. R. (2012). Danish elite sport and team denmark: New trends? . In S. Andersen.S, & S. Rong-lan.T (Eds.), *Nordic elite sport - same ambitions, different tracks* (). Oslo, Norway: Universitetsforlaget.
- Teamdanmark: Elitekommuner* . Retrieved 10-12-2020, from <https://www.teamdanmark.dk/om-os/vores-arbejde/elitekommuner>
- Tracy, S. J. (2010). Qualitative quality: Eight “Big-tent” criteria for excellent qualitative research. *Qualitative Inquiry*, 16(10), 837-851. doi:10.1177/1077800410383121

- Travassos, B., Araújo, D., & Davids, K. (2017). Is futsal a donor sport for football?: Exploiting complementarity for early diversification in talent development. *Science and Medicine in Football*, 2(1), 66-70. doi:10.1080/24733938.2017.1390322
- Ungruhe, C., & Agergaard, S. (2020). Cultural transitions? transcultural and border-crossing activities among sport labor migrants. *Sport in Society*, 23(4), 717-733. doi:10.1080/17430437.2020.1702780
- Wall, M., & Côté, J. (2007). Developmental activities that lead to dropout and investment in sport. *Physical Education and Sport Pedagogy*, 12(1), 77-87. doi:10.1080/17408980601060358
- Wolfenden, L. E., & Holt, N. L. (2005). Talent development in elite junior tennis: Perceptions of players, parents, and coaches. *Journal of Applied Sport Psychology*, 17(2), 108-126. doi:10.1080/10413200590932416
- Zuber, C., & Conzelmann, A. (2019). Motivational patterns as an instrument for predicting performance not only in football? A replication study with young talented ice hockey players. *Frontiers in Psychology*, 10 doi:10.3389/fpsyg.2019.02357/full